

VII
GRAECA
12

BIBLIOTECA
XV
NAZIONALE CENTRALE
FIRENZE

α · β · γ · Δ.δ · ε · ζ · η · θ · ι · κ · λ · μ · ν.ν · ξ · ο · π ·
ϖ · ρ · σ.ϲ · τ.τ · υ · φ · χ · ψ · ω ·

Pater noster qui es in
coelis sanctificetur no
men tuum. Aduenia
at regnum tuum ·
Fiat uoluntas tua ·
Sicut in coelo & in ter
ra · Panem nostrũ quo
tidianũ da nobis hodie
Et dimitte nobis debi
ta nostra: sicut & nos di
mittius debitoribꝰ nr̄is
Et ne nos inducas in
tẽptationem · Sed libe
ra nos amalo ·

AMEN ·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐ
ρανοῖς ἁγιασθήτω τὸ ὄνο
μα σοῦ. ἐλθέτω. ἡ βασιλεία
σοῦ. γενηθήτω τὸ θέλημα
σοῦ · ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς · τὸν ἄρτον ἡ
μῶν τὸν ἐπιούσιον · Δὸς
ἡμῖν σήμερον. καὶ ἄφες ἡ
μῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν · καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πει
ρασμὸν. ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ·

ἈΜΗΝ ·

Aue Maria gratiæ ple
na dominus tecũ bene
dicta tu ĩ mulieribꝰ &
benedictus fructus uẽ
tris tui: qđ saluatorem
peperisti animoꝝ no
stroꝝ Amen ·

Χαῖρε κεχαριτωμένη μα
ρία ὁ κύριος μετὰ σοῦ · εὐ
λογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ
καὶ εὐλογημένος ὁ καρπ
ὸς τῆς κοιλίας σοῦ ὅτι σω
τῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν
ἡμῶν · ἈΜΗΝ ·

Εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ
εἴκοσι τέσσαρα γράμμα/
τα; εἰς δύο· εἰς φωνήεντα
καὶ εἰς σύμφωνα· Φωνήεν
τα μὲν ἐσὶν ἑπτὰ. α. ε. η. ι. υ
ο. μικρὸν καὶ ·ω· μέγα· ἐξ
ὧν δύο μὲν εἰσὶ μακρὰ· η.
καὶ ω μέγα· βραχέα δὲ δύο
ε ψιλὸν· καὶ ο μικρὸν·
Δίχρονα δὲ τρία· α· ι· υ.
Πόσαι δίφθογγοι εἰσὶ κυ
ρίως. ἓξ· αι· αυ. ει. ευ. οι· ου
Πόσα σύμφωνα. δεκαεπ/
τὰ· εἰς πόσα διαιροῦνται
τὰ δεκαεπτὰ σύμφωνα·
εἰς δύο· εἰς ἡμίφωνα· καὶ
ἄφωνα· Ἡμίφωνα μὲν ὀκ/
τὼ ζ· ξ· ψ· λ· μ· ν· ρ· σ·
ἐξ ὧν μὲν τὰ διπλᾶ τρία.
ζ· ξ· ψ. ἀμετάβολα δὲ τέσ
σαρα· λ· μ· ν· ρ· Ἄφωνα
δὲ ἐννέα β· γ· δ· κ· π· τ
θ· φ· χ· ὧν τὰ μὲν ψιλὰ
τρία κ. π· τ. δασέα δὲ τρία
· θ. φ· χ· Μέσα δὲ τρία·
β. γ. δ· Πόσαι προσῳδίαι
δέκα· ὀξεῖα´ βαρεῖα` περισ
πωμένη῀. μακρὰ βραχεῖα
ψιλὴ᾿ δασεῖα῾. ἀπόστρο/
φος᾿ ὑφὲν καὶ ὑποδιαστο
λή

In quot diuidūtur ui/
ginti quattuor litteræ?
in duo · in uocales : &
in consonātes · uocales
qdē sūt septē α. ε. η · ι. υ
o. pua &. ω. grādis ex q
bꝰ duæ qdē sūt lōgæ. η.
& · ω. grādis. breues aūt
duæ ε · tenuis: & o pua
bitēporeæ āt tres α· ι. υ
quot diphthōgi ꝓprie
sex · αι · αυ · ει · ευ ·
οι · ου · quot cōsona
tes?. xvii · In quot di/
uidūtur xvii · cōsoātes?
in duo. i semiuocales &
mutas. semiuocales qdē
octo. ζ. ξ. ψ. λ. μ. ν ρ ·
σ. ex qbꝰ qdē duplices
tres. ζ · ξ · ψ imutabiles
aūt q̄ttuor. λ. μ. ν. ρ ·
mutæ āt. ix. β. γ. δ. κ.
π. τ. θ. φ. χ · q̄rū tenues
iii. κ. π. τ. aspiratæ. trs. θ
φ. χ mediæ āt tres. β. γ
δ. Quot accētus? decē
acutus´ grauis` circun/
flexus῀ lōgꝰ breuis teu
is᾿ aspiratio῾ cōuersio᾿
subunio & subdistictō

Quot ptes orõis? octo.
nomē uerbū ptícipiū.
articulus pnomē ꝑpo
sítio aduerbiū & cõiū
ctío. Artículariamascu/
lia. Sígularía hic huíus
huíc hūc. Dualía.
hí uel hos. hoꝶ uel hís
Plural. hí hoꝶ hís hos
Articularía fœminína
Síngularia. hæc huíus
huic hanc. Dualía.
hæ uel has. haꝶ uel his
Plur. hæ. haꝶ. his. has.
Artícularía neutra.
Síngularía. hoc huíus
huic hoc. Dualía.
hæc. horum uel hís.
Plur. hæc hoꝶ hís hæc
In omnibus uocatiuis
est ω aduerbium.

De Nomine.

Nominū quædā declí/
nantur æquisyllabicæ:
ut æneas eneæ. quædā
plurisyllabícæ: ut aíax
aíacis.
Prima declínatio nomi
nís est in masculinis tā
tūmodo æquisyllabíca

Πόσα μέρη τοῦ λόγου. ὀκ
τὼ ὄνομα. ῥῆμα. μετοχὴ
ἄρθρον. ἀντωνυμία. πρό/
θεσις ἐπίρρημα καὶ σύνδεσ
μος.

Ἄρθρα ἀρσενικά.

Ἑνικά. Ὁ. τοῦ. τῷ. τὸν.
Δυικά. τὼ τοῖν.
Πληθυντικά. Οἱ. τῶν. τοῖς
τούς.

Ἄρθρα θηλυκά.

Ἑνικά. Ἡ. τῆς τῇ. τήν.
Δυικά. τὰ. ταῖν.
Πληθυντικά. Αἱ. τῶν.
ταῖς τάς.

Ἄρθρα οὐδέτερα.

Ἑνικά. τὸ. τοῦ. τῷ. τὸ.
Δυικά. τὼ. τοῖν.
Πληθυν. τὰ. τῶν τοῖς. τὰ
ἐν πάσαις ταῖς κλητικαῖ/
ις ἐστὶν ὦ τὸ ἐπίρρημα.

Περὶ ὀνόματος.

Τῶν ὀνομάτων. τὰ μὲν
κλίνονται ἰσοσυλλάβως
οἷον αἰνείας αἰνείου. τὰ δὲ
περιττοσυλλάβως οἷον
αἴας αἴαντος.
Πρώτη κλίσις τοῦ ὀνόμα
τος ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσενικο
ῖς. μόνον ἰσοσύλλαβος.

μενέλεων · ὦ μενέλεως ·	menelaum o menelae.
Δυικά · τὼ μενέλεω · τοῖν	Dualia · hi menelai ·
μενέλεων · ὦ μενέλεω.	hos menelaos. horum
Πληθυντικά ·	lorū his lais o menelai ·
Οἱ μενέλεω · τῶν μενέλεων	Pluralia · hi menelai ·
τοῖς μενέλεως · τοὺς μενέ	horum lorū his lais hos
λεως · ὦ μενέλεω ·	menelaos · o menelai ·
Ἑνικά · Ἡ ἅλως · τῆς ἅλω	Singularia. Haec area ·
τῇ ἅλω τὴν ἅλων · ὦ ἅλως	h⁹ areæ huic areæ hāc
Δυικά ·	areā o area. Dualia · hæ
τὰ ἅλω ταῖν ἅλων · ὦ ἅλω	areæ has reas harꝫ aruꝫ.
Πληθυντικά ·	his is o areæ · Pluralia ·
Αἱ ἅλω · τῶν ἅλων ταῖς ἅ	hæ areæ haruꝫ aruꝫ his
λως · τὰς ἅλως · ὦ ἅλω ·	areis has areas · o areae ·
Ἑνικά · τὸ εὔγεων · τοῦ εὐ	Singularia. Haec gleba
γεω · τῷ εὐγεω τὸ εὔγεων	huius bae huic glebae ·
ὦ εὔγεων · Δυικά τὼ	hāc bā o gleba. Dualia.
εὐγεω τοῖν εὐγεων. ὦ εὐ	hae bae has as haruꝫ arꝫ
γεω · Πληθυντικά · τὰ εὐ	his bis o bae. Pluralia ·
γεω τῶν εὐγεων · τοῖς εὐ	hae glebae haruꝫ baruꝫ
γεως τὰ εὔγεω · ὦ εὔγεω.	his bis has bas o glebae
Τετάρτη κλίσις τῶν ἰσο	Quarta declinatio aeq̄
συλλάβων ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρ	syllabicorum est in ma
σενικοῖς καὶ θηλυκοῖς εἰς	sculinis: & fœmininis ·
ὁς · καὶ οὐδετέροις εἰς ον	in oc & neutris in ον
πλὴν τινῶν τῶν συγκριτι	pter cōparatiua. quoꝝ
κῶν. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου · ἡ	genitiuus ī ου. datiū in
δοτικὴ εἰς ω · ἡ αἰτιατικὴ	ω accusatiuus in ν. cū
εἰς ν. μετὰ τοῦ φωνήεντος	uocali noīatiui dfinit.
τῆς εὐθείας λήγει · Ἑνικά.	Singularia ·
Ὁ λόγος · τοῦ λόγου ·	Hæc oratio huius orōis

huic orõni. hãc orõem
o oratio. Dualia.
hæ orões. has nes. harũ
orõum. his ibus. o nes.
Pluralia hæ orões. ha ꝶ
num. his ibus. has nes.
o orões. Sĩgularia.
hæc uia hui⁹ uiæ huic
uiæ hãc uiam. o uia.
Dualia he uiæ has uias
haꝶ uiaꝶ his uiis o uie
Plĩa. hæ uiæ. haꝶ uiaꝶ
his uiis. has uias o uiæ.
Sĩgularia. hoc lignum
h⁹ ligni. huic ligno hꝰ
lignũ. o lignũ. Dualia.
hæc ligna. hoꝶ lignoꝶ
his lignis. o ligna. Plu
ralia hæc ligna. hoꝶ li
gnoꝶ. his. is. hæc ligna
o. gna. Quĩta decliãtio
ẽ ĩ trib⁹ generib⁹. hæc
ãt ẽ plurisyllabica uide
licet omniũ q̃ plurisyl-
labice declinãtur. quo-
rũ genitiuus ĩ oc. dati
uus ĩ i. accusatiuus ĩ α
uel ĩn ν desinit.

Singularia.

Hic aiax huius aiacis.

τῶ λόγω. τὸν λόγον ὦ λό
γε καὶ ὦ λόγος. Δυικὰ
τὼ λόγω τοῖν λόγοιν ὦ
λόγω. Πληθυντικὰ
οἱ λόγοι τῶν λόγων τοῖς
λόγοις. τοὺς λόγους. ὦ
λόγοι. Ἑνικά.
ἡ ὁδὸς τῆς ὁδοῦ τῇ ὁδῷ
τὴν ὁδὸν ὦ ὁδὲ καὶ ὦ ὁδὸς
Δυικὰ. τὰ ὁδὼ ταῖν ὁδοῖν
ὦ ὁδὼ. Πληθυντικὰ.
αἱ ὁδοὶ. τῶν ὁδῶν. ταῖς
ὁδοῖς τὰς ὁδοὺς. ὦ ὁδοὶ
Ἑνικά. τὸ ξύλον τοῦ ξύ
λου τῷ ξύλῳ τὸ ξύλον.
ὦ ξύλον. Δυικά.
τὼ ξύλω τοῖν ξύλοιν. ὦ
ξύλω. Πληθυντικὰ
τὰ ξύλα τῶν ξύλων τοῖς
ξύλοις τὰ ξύλα. ὦ ξύλα
Πέμπτη κλίσις ἐστὶν ἐν
τρισὶ γένεσιν αὕτη δὲ ἐστὶν
περιττοσύλλαβος δηλο
νότι πάντων. τῶν περιτ-
τοσυλλάβων κλινομέν
ων ὀνομάτων. ὧν ἡ γενι-
κὴ εἰς ος. ἡ δοτικὴ εἰς ι. ἡ
αἰτιατικὴ εἰς α ἢ εἰς ν λή-
γει. Ἑνικά.
Ὁ αἴας. τοῦ αἴαντος. τῷ

αἴαντι τὸν αἴαντα ὦ αἶαν
καὶ ὦ αἴας. Δυϊκά.
τὼ αἴαντε τοῖν αἰάντοιν
ὦ αἴαντε. Πληθυντικά
Οἱ αἴαντες τῶν αἰάντων.
τοῖς αἴασι τοὺς αἴαντας
ὦ αἴαντες. Ἑνικά.
Ἡ τρυγὼν τῆς τρυγόνος.
τῇ τρυγόνι τὴν τρυγόνα
ὦ τρυγών. Δυϊκά. τὼ
τρυγόνε ταῖν τρυγόνοιν
ὦ τρυγόνε. Πληθυντικά.
αἱ τρυγόνες τῶν τρυγό-
νων. ταῖς τρυγόσι. τὰς
τρυγόνας ὦ τρυγόνες.
Ἑνικά. τὸ βῆμα τοῦ βήμα-
τος τῷ βήματι τὸ βῆμα ὦ
βῆμα. Δυϊκά. τὼ βήματε
τοῖν βημάτοιν ὦ βήματε
Πληθυντικά.
τὰ βήματα τῶν βημάτων
τοῖς βήμασι τὰ βήματα.
ὦ βήματα.

Περὶ τῆς τῶν συνῃρημέ-
νων κλίσεως

Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πέντε κλίσ-
εις συνῃρημέναι ἀπὸ τῆς
πέμπτης γενόμεναι κατὰ
συναίρεσιν καὶ κρᾶσιν ὧν
ἡ πρώτη ἐστὶν ἐν τοῖς αρ-

huic aiaci. hunc aiacẽ. o
aiax. Dualia.
hi aiaces. horum aiacũ
his aiacibus. o aiaces.
Pluralia. hi aiaces horũ
aiacũ. his cibus. hos ces.
o aiaces. Singularia
Hæc turtur huiꝰ turtu
ris. huic turti. hãc rẽ. o
turť. Dualia hæ turtu
res haꝝ rum. his ibus. o
turtures Pluralia. hæ
turtures. harũ. turturũ.
his turturibus has tur-
tures o res. Singularia
Hoc tribunal huius lis.
huic li. hoc nal. o. nal.
Dualia hæc tribunalia
hoꝝ liũ his bo. hæc lia.
o tribunalia. Pluralia.
hæc tribunalia hoꝝ liũ
his libus. hæc nalia. o
tribunalia.

De declinatione synæ-
resiatorum.

Sunt & aliae qnq; decli-
nationes synaeresiatae.
quae a qnta driuant̃ p
cõglutiatõe; & mixtio-
nẽ. quarum prima ẽ in

masculinis & fœininis, ι ησ & neutris ι εc uel ιn oc q̃rũ gtũs per eos existẽs in οισ · synære siatũ facit. Sigularia. Hic d̃mosthenes huius dẽostenis: huic demosthenι hũc d̃mosthenẽ o demosthenes.
Dualia. hi demosthenes. hos demostenes. hoꝶ d̃mosthenũ his demostheĩb⁹ o dẽsthenes. Pluralia. hi dẽosthenes hoꝶ de nosthenũ. his de nosthenib⁹ hos d̃mosthenes. o demosthenes

Singularia.

Hec uera huius ueræ. huic ueræ. hanc ueram o uera. Dualia. he ueræ has ueras hoꝶ ueraꝶ his ueris o uere Plur. hæ ueræ haꝶ ueraꝶ his ueris has ueras o ueræ. Singularia. Hic murus. huius ri. huic muro hũc murũ. o mure. Dualia hi muri hos muros. hoꝶ mu

σεμικοῖc καὶ θηλυκοῖc εἰc ηc. καὶ οὐδετέροις εἰc εc. ἢ εἰc οc. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εοc οἶσα εἰc οιc ποιεῖ τὸ συνηρημένον. Ἑνικά ὁ Δημοσθένης. τοῦ Δημοσθένεος καὶ νους. τῷ Δημοσθένει καὶ νη. τὸν Δημοσθένεα καὶ νη. ὦ Δημόσθενες καὶ ὦ Δημοσθένης. Δυικά. τὼ Δημοσθένεε. καὶ νη. Τοῖν Δημοσθενέοιν καὶ νοῖν. ὦ Δημοσθενεε καὶ ὦ Δημοσθένη. Πληθυν. Οἱ Δημοσθένεες καὶ νεῖc. τῶν Δημοσθενέων καὶ νῶν. τοῖc Δημοσθένεσι τοὺς Δημοσθένεας καὶ νεις ὦ Δημοσθένεες καὶ ὦ νεις. Ἑνικά. ἡ ἀληθὴς. τῆς ἀληθέος ους. τῇ ἀληθέι θεῖ. τὴν ἀληθέα. θῆ. ὦ ἀληθὲς. θῆς. Δυικά. τὰ ἀληθέε. θῆ. ταῖν ἀληθέοιν θοῖν. ὦ ἀληθέε θῆ. Πληθυν. Αἱ ἀληθέες. εῖς. Τῶν ἀληθέων θῶν ταῖς ἀληθέσι. τὰς ἀληθέας εῖς. ὦ ἀληθέες θεῖς. Ἑνικά. τὸ τεῖχος τοῦ τείχεος. ους. τῷ τείχει χεῖ. τὸ τεῖχος ὦ χος Δυικά. τὼ τείχεε χῆ. τοῖν

ἰωνικῶς. καὶ σινήπεως ἀττι- ionice & attice. his si

τικῶς. Τοῖς σινήπεσι.
καὶ σινήπεσι. Τὰ σινήπια.
πη. καὶ σινήπεα. πη. ὦ σι-
νήπια. πι. καὶ ὦ σινήπεα. πι.
Ταύτης δὲ τῆς κλίσεως
αἱ γενικαὶ ἅπασαι ἀσυναίρε
τοί εἰσιν. ἔτι δὲ καὶ τὰ δυι
κὰ ὅλως.
ιι. ι. ει. ς. ιε. ι. εε. η. ια. ι. εα. η

Περὶ τρίτης κλίσεως.

Τρίτη κλίσις τῶν συνῃρη
μένων ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσενι
κοῖς εἰς ευς ὧν ἡ γενικὴ εἰς
εος καὶ ηος. καὶ εως ποιεῖ.

Ἑνικά.

Ὁ βασιλεὺς τοῦ βασιλέος
κοινῶς καὶ βασιλῆος ἰωνι
κῶς καὶ βασιλέως. ἀττι-
κῶς. Τῷ βασιλέι καὶ λεῖ. καὶ λῆι
Τὸν βασιλέα καὶ βασιλῆα.
ὦ βασιλεῦ καὶ ὦ βασιλεῦς
Δυικά. Τὼ βασιλέε καὶ λῆε
τοῖν βασιλέοιν καὶ λήοιν
ὦ βασιλέε καὶ ὦ βασιλῆε.
Πληθυντι. Οἱ βασιλέες
καὶ βασιλῆες τῶν βασιλέ
ων καὶ βασιλήων τοῖς βα
σιλεῦσι τοὺς βασιλέας καὶ
βασιλῆας ὦ βασιλέες. καὶ

napi. hæc sinapi. o sina
pi.

Huius declinationis
omnes genitiui absque
synæresi sunt. insuper
& omnia dualia. omni
no. ιι. ι. ει. ς. ιε
ι. εε. η. ια. ι. εα. η.

De tertia declinatione.

Tertia declinatio synæ
resiatorum est in masculi
nis ιευς. quorum gtūs
in εος & ηος & εως
facit. Singularia.
Hic rex. huius regis
communiter. & ionice
& attice.
huic regi. hunc regem
o rex.

Dualia.

hi reges. hos reges. ho
rum regū. his regibus.
o reges.

Pluralia.

Hi reges horum regum.
his regibus.
hos reges.
o reges.

De quarta declinatiōe
Quarta declinatio sy-
næresyatorū ē in fœmi-
nis in . ω . uel in ωσ .
quorū genitīus .p οοσ &
ουσ facit synæresiatū.
Singularia. Hæc latõa.
huius latõæ. huic tõæ.
hanc latonā. o latona.
Dualia hæ latõæ . has
latõas. harū arū. his nis.
o latõæ. Pluralia hæ la
tonæ. harū narū his nis
has nas. o latõæ Sigul.
Hæc uerecūdia h9 diæ.
huic diæ. hanc diam.
o uerecūdia. Dual. hæ
uerecundiæ has as harū
diarum his diis . o diæ
Pluralia. hæ uerecūdiæ
harū diarū his . diis . has
dias o uerecundiæ.
De quinta declinatiōe
Quita decliatio synæ-
resiatorum est in neutris
ι ασ . uel ι ρασ . quorū ge
nitiu9 ι ατοσ . & αοσ .
& ωσ . facit.
Singularia.
Hæc caro . huius car-

βασιλειο καὶ τῶ λῆες. Περὶ
τετάρτης κλίσεως.
Ἡ τετάρτη κλίσις τῶν συνῃ
ρημένων ἐστὶν ἐν τοῖς θηλυ
κοῖς εἰς . ω . ἢ εἰς ωσ . ὧν ἡ
γενική . διὰ τοῦ οος . καὶ
ους . ποιεῖ τὸ συνῃρημένον
Ἑνικά . Ἡ λητὼ τῆς λητό
ος . λητοῦς τῇ λητόι τοι.
τὴν τοα . τῶ . ὦ τοι . Δυικά
τὰ λητὼ ταῖν λητοῖν ὦ λη
τώ . Πληθυντικά . Αἱ λη
τοὶ . τῶν τῶν . ταῖς λητοῖς
τὰς λητοὺς . ὦ τοὶ . Ἑνικά
Ἡ αἰδώς . τῆς δόος . δους
τῇ αἰδόι οῖ . τὴν αἰδόα δω
ὦ αἰδοῖ . Δυικά . τὰ αἰδὼ
ταῖν αἰδοῖν ὦ αἰδώ .
Πληθυντικά . αἱ αἰδοὶ . τῶν
αἰδῶν ταῖς αἰδοῖς τὰς αἰ
δοὺς . ὦ αἰδοὶ .
οο . ου . οι . οι . οα . ω .
Περὶ πέμπτης κλίσεως .
Πέμπτη κλίσις τῶν συνῃ
ρημένων ἐστὶν ἐν τοῖς οὐδε
τέροις εἰς ας ἢ εἰς ρας . ὧν
ἡ γενικὴ εἰς ατος . καὶ αος .
καὶ εως . ποιεῖ . Ἑνικά .
Τὸ κρέας . τοῦ κρέατος καὶ
κρέαος καὶ κρέως τῷ κρέατι

καὶ κρέαι. α · τὸ κρέας ὦ κρέ ας · Δυικὰ · τὼ κρέατε καὶ κρέαε καὶ εα · τοῖν κρέα τοῖν καὶ κρέαοιν καὶ εῷν · ὦ κρέα τε καὶ ὦ έαε · καὶ ὦ κρέα ·

nis · huic carni · hanc carnem · o caro · Dualía. hæ carnes . has carnes. hac carniũ · his carnibus · o carnes ·

Πληθυντικὰ ·

τὰ κρέατα · καὶ κρέαα · τῶν κρεάτων · καὶ αων · ῶν · τοῖς κρέασι · τὰ κρέατα καὶ αα · ὦ κρέατα καὶ ὦ κρέαα · α ·

Pluralía ·

Hæ carnes harum carníum. his carnibus has carnes · o carnes ·

Ἑνικὰ ·

τὸ κέρας τοῦ κέρατος καὶ κέραος ρως · τῷ κέρατι καὶ κέραϊ ρα · τὸ κέρας ὦ κέρας Δυικὰ · τὼ κέρατε καὶ ραε · ρα · τοῖν κεράτοιν καὶ κερά οιν · ρῷν · ὦ κέρατε αε · ρα ·

Singularia ·

Hoc cornu. huius cornu huic cornu h° cornu o cornu · Dualia · Hæc cornua · horum cornuũ · hís cornibꝫ o cornua ·

Πληθυντικὰ · τὰ κέρατα καὶ κέραα · ρα · τῶν κεράτων καὶ κεράων ρῶν · τοῖς κέρασι · τὰ κέρατα καὶ κέραα · ρα ὦ κέρατα καὶ κέραα · ρα ·

Pluralía ·

Hæc cornua · horum cornuũ. his cornibus hæc cornua. o cornua.

αο · ω · αι · α · αε · α · αοιν · ων · άα · α · αων · ων ·

Μακροῦ φωνήεντος προηγουμένου · οὐδέποτε συναίρεσις γίνεται · γίνεται δὲ ἢ ἐκ δύο βραχέων ἢ ἐκ βραχέος καὶ μακροῦ ἀεὶ δὲ

Longa uocali præcedẽte nunquam synæresis fit · fit autẽ uel ex duabus breuibꝫ: uel ex breui & longa. semper aũt

εο.ου.όε.ου.οο.όυ.
εε.ειη.εα.η.εω.ω.οα.
ω.οα.ω.αο.ω.ει.ει.οι
οι. De Verborū termi-
nationibus.
Quot terminatiōes uer
borū? tres i. ω. grauis ac
cētus ut τύπτω.i.uer
bero i ῶ circūflexū.ut
γελῶ.i.rideo i μι: ut
τίθημι.i.pono.
Quot accidūt uerbo?
octo.modi. genera.spe
cies. figuræ. nūmeri.
personæ. tempora. &
coniugationes.
Quot genera? Tria. Ac
tiuū passiuū.&mediū.
Quot tēpora sex.p̄sens
p̄teritū ip̄fectū p̄teritūp
fectū.p̄tū plusq̄pfctū.
infinitum futurum.
Quot cōiugatiōes? tre-
decim. sex uaritonorū.
tres circunflexorum.
quattuor in μι.
Prima cōiugatō uarito
norū p. β. uel. π uel φ.
uel. πτ. ut libo. relin
quo scribo uerbero. & i

εο. όυ. οε. όυ. όο. όυ. εε.
ειη. εα. η. εω. ω. οα. ω. αο.
ω. ει. ει. οι. οι.
Περὶ τῆς τῶν ῥημάτων
καταλήξεως.
Πόσαι καταλήξεις τῶν
ῥημάτων. Τρεῖς εἰς ω βαρύ
τονον οἷον τύπτω. εἰς ω
περισπώμενον οἷον γελῶ
εἰς μι οἷον τίθημι.
Πόσα παρέπεται τῷ ῥήμα
τι ὀκτὼ. ἐγκλίσεις. διαθέ
σεις εἴδη σχήματα ἀριθμοὶ
πρόσωπα. χρόνοι. καὶ συ
ζυγίαι.
Πόσαι διαθέσεις. Τρεῖς.
ἐνεργητικὴ. παθητικὴ. καὶ
μέση.
Πόσοι χρόνοι? ξ. ἐνεστὼς
παρατατικὸς. παρακείμε
νος. ὑπερσυντέλικος.
ἀόριστος καὶ μέλλων.
Πόσαι συζυγίαι? Δεκα-
τρεῖς. ἓξ τῶν βαρυτόνων
τρεῖς τῶν περισπωμένων
καὶ τέσσαρες τῶν εἰς μι.
Πρώτη συζυγία τῶν βαρυ
τόνων διὰ τοῦ. β. ἢ. π. ἢ
φ. ἢ. πτ. οἷον λείβω. λείπω
γράφω τύπτω. καὶ ἐπὶ τοῦ

μέλλοντος τὸ: ψ. ἔχει. οἷ
ον λήψω· γράψω· τύψω·
καὶ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου τὸ
φ· ἔχει οἷον γέγραφα. τέτυ
φα· Δευτέρα διὰ τοῦ. γ. ἢ
κ. ἢ. χ. ἢ. κτ· οἷον λέγω. πλ
έκω. τρέχω· τίκτω· καὶ ἐπὶ
τοῦ μέλλοντος τὸ· ξ· ἔχει
οἷον λέξω. πλέξω· καὶ ἐπὶ
τοῦ παρακειμένου τὸ· χ·
οἷον λέλεχα· πέπλεχα·
Τρίτη διὰ τοῦ δ. ἢ· θ· ἢ· τ
οἷον ἄδω· πλήθω. ἀνύτω καὶ
ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ· σ·
ἔχει· οἷον ἄσω· πλήσω· ἀ
νύσω καὶ ἐπὶ τοῦ παρακει
μένου τὸ. κ. ἔχει· οἷον πέ/
πληκα· Τετάρτη διὰ τοῦ
ζ· ἢ δύο· σσ. οἷον ἐλπίζω· ὀ
ρύσσω· καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλον
τος τὸ σ ἢ τὸ· ξ· ἔχει· οἷον
ἐλπίσω· ὀρύξω. καὶ ἐπὶ τοῦ
παρακειμένου τὸ· κ· ἢ· τὸ
χ· ἔχει· οἷον ἤλπικα· ὤρυ/
χα· Πέμπτη διὰ τῶν
τεσσάρων ἀμεταβόλων· λ
μ· ν. ρ· καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλον
τος τὸ αὐτὸ περισπώμενον
ἔχει· καὶ βραχεῖα τὴν πα/
ραλήγουσαν οἷον ψάλλω

turo. ψ. habet: ut libabo
ſcribam. uerberabo · &
in p̃terito pfecto · φ. ut
ſcripſi uerberaui ·
Scda p. γ. uel. κ. uel. χ
uel . κτ. ut dico. iplico
curro. parturio & in fu
turo. ξ. habet ut dicam
implicaho: & i præteri
toperfecto · χ. ut dixi.
implicui ·
Tertia p. δ. uel. θ. uel. τ
ut cano abũdo feſtino:
& i futuro · σ. habet: ut
canam: abũdabo : feſti
nabo: & in præterito. κ
habet: ut abundaui ·
Quarta cõiugatio p ζ.
uel duo σσ · ut ſpo fo
dio: & i futuro. σ. uel ξ
habet · ut ſperabo fodi/
am. & i præterito κ. uel
χ · ut ſperaui · fodi ·

Quinta · per quattuor
immutabiles · λ. μ. ν ·
ρ. & in futuro eandem
circunflexam habet pe
nultimamq; breuem ·
ut pſallo pſallã. diſtri

buõ distribuã. discernõ discernã. tollo tollã & ĩ præterito. κ. ut cecini iudicaui.

Sexta per puram. ω: ut eqto. nauigo. soluo. & ĩ futuro σ. hẽt ut eqtabo nauigabo soluam: & in p̃terito. κ. habet. ut equitaui solui. Futurę hẽt. ψ. ξ. σ. immutabiles Mutantur hæ uocales temporaliter sic.

α η. αι. η. αυ. η. ε. η. ευ. η. ο. ω. οι. ω.

Indicatiua actiua. tẽp' præsens.

Verbero uerberas rat. uerberatis duo ant duo uerberamus ratis ant. præteritũimperfectum uerberabam bas bat. uerberabatis duo bant duo. uerberabamus tis bant. p̃teritũperfectũ. uerberaui sti uit. uerberauistis duo. rũt u l re dũo uerberauimus stis rũt uel re. p̃teritũp̃sctũ;

ψαλῶ. μεμῶ. νεμῶ. κρινῶ κρινῶ. αἴρω. ἀρῶ. καὶ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου τὸ. κ. οἷον ἔψαλκα κέκρικα. ἕκτη διὰ καθαροῦ τοῦ ω. οἷον ἱππεύω. πλέω. λύω. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ. σ. ἔχει οἷον ἱππεύσω. πλεύσω. λύσω καὶ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου τὸ. κ. ἔχει. οἷον ἵππευκα. λέλυκα. ὁ μέλλων ἔχει τὸ ψ. ξ. σ. ἀμετάβολα. μεταβάλλονται. ταῦτα τὰ φωνήεντα οὕτως χρονικῶς.

α. η. αι. η. αυ. η. ε. η. ευ. η. ο. ω. οι. ω.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. χρόνος ἐνεστώς.

Τύπτω τύπτεις τύπτει. τύπτετον. τύπτετον. τύπτομεν τύπτετε τύπτουσιν. Παρατατικός. ἔτυπτον ἔτυπτες πτεν. ἐτύπτετον. ἐτυπτέτην. ἐτύπτομεν ἐτύπτετε ἔτυπτον. Παρακείμενος. τέτυφα τέτυφας τέτυφε. τετύφατον τετύφατον. τετύφαμεν τετύφατε τετύφασιν. Μέσος παρακείμ.

τέτυπα τέτυπας τέτυπε·
τετύπατον· τον· τετύπα
μεν τετύπατε τετύπασιν.
Υπερσυντέλικος· ἐτετύ
φειν ἐτετύφεις ἐτετύφει·
ἐτετύφειτον ἐτετυφείτην·
ἐτετύφειμεν ἐτετύφειτε ἐτε
τύφεισαν· Μέσος.
ἐτετύπειν ἐτετύπεις ἐτε/
τύπει· ἐτετύπειτον ἐτετυ
πείτην· ἐτετύπειμεν ἐτετύ
πειτε ἐτετύπεισαν· Ἀόρι.
πρῶτος· ἔτυψα· ἔτυψας
ἔτυψεν. ἐτύψατον ἐτύψα/
την· ἐτύψαμεν. ψατε· ἐτύ
ψαν· Ἀόριστος δεύτερος·
ἔτυπον ἔτυπες πεν· ἐτύ/
πετον· ἐτυπέτην· ἐτύ
πομεν ἐτύπετε ἔτυπον·
Μέλλων πρῶτος·
τύψω τύψεις τύψει· τύ/
ψετον· τύψετον· τύψο
μεν τύψετε τύψοισιν·
Μέλλων· β· Τυπῶ·
τυπεῖς τυπεῖ· τυπεῖτον·
τον· τυποῦμεν τυποεῖτε.
τυποῦσιν·
Προστακτικὰ ἐνεργητικὰ ἐ
νεστὸς· τύπτε τυπτέτω·
τύπτετον τυπτέτων·

Mediū uerberaui ſti ít.
uerberauiſtis duo runt
uel re duo. uerberauius
duo uerberabi⁹ tis būt
ras rat uel re p̄teritū pl;
q̄pſc̄tū uerberauerā ras
rat uerberaueratís duo
erant duo. uerberauera
mus ratis uerāt. mediū
Verberaueram ras rat.
uerberaueratis duo rāt
duo. uerberauerāus ra
tís uerant. Infinitū mi
primum. Verberaui ſt
uit. uerberauiſtís duo
rant duo uerberauius.
ſtis rūt uel re. Infinitū
ſcđu;. uerberaui ſtí ít.
uerperauiſtis duo. rant
duo. uerberauimus ſtis
runt uel re. Futuꝶ pri
mū uerberabo bís bit.
uerbēaui⁹ duo būt. duo
Futuꝶ ſcđu; uerbera
bo ís it. uerberabitis du
o būt duo. uerberabius
tís buni. Impatiua acti
ua p̄ſens. Verbera ret.
beremus uel. ate duo.
uerberent duo.

uerberemus uel ate ent
Præteritumperfectum
Verberaueris it uerbera
uerimus uel itis duo.
uerberauerit duo. uer
berauerius tis rit pteri
tūpfectu3 mediū uerbe
raueris it uerberauerí9
uel ritis duo. rint duo.
uerberauerius : & ritis
rint Infinitū primum
Verberato. tu. ato ille.
uerberēus uel tote duo
āto duo. uerberēus uel
tote āto. Infinitū scdū3.
uerberato tu. ato ille.
uerberēus uel tote duo
anto. Optatiua psens.
utinam uerberē es et.
uerberēus uel tis duo.
uerberarēt duo. uerbe
raremus tis rēt. pteritū
pfctū3 ūt uerberauissē
ses set ueberauissemus
uel setis duo. sent duo
Verberauissemus setis
sent. pteritūpfectū me
diū. ūt uerberauissē ses

τύπτετε τυπτέτωσαν.
Παρακείμενος.
τέτυφε. τετυφέτω.
τετύφετον. τετυφέτων
τετύφετε. τετυφέτωσαν
καὶ μέσος.
τετύπε. τετυπέτω.
τετύπετον. τετυπέτων
τετύπετε τετυπέτωσαν.

Ἀόριστος πρῶτος.
τύψον. τυψάτω.
τύψατον τυψάτων.
τύψατε. τυψάτωσαν.
Ἀόριστος δεύτερος.
τύπε. τυπέτω.
τύπετον. τυπέτων.
τύπετε. τυπέτωσαν.
Εὐκτικὰ ἐνεστὸς.
τύπτοιμι τύπτοις τύπ
τοι τύπτοιτον τυπτοί
την τύπτοιμεν τύπτοι
τε τύπτοιεν. Παρακείμε.
τετύφοιμι. φοις. φοι.
τετύφοιτον. φοίτην.
τετύφοιμεν. τετύφοιτε.
τετύφοιεν. Μέσος παρα
κείμ. τετύποιμι τύποις.
τετύποι. τετύποιτον.
τετύποι. τετύμοιτον. τέ

τετύποιτην. τετύποιμεν
τετύποιτε τετύποιεν·
Ἀόριστος πρῶτος·
Τύψαιμαι τύψαις τύψαι.
Τύψαιτον· τυψαίτην·
τύψαιμεν τύψαιτε τύψαι-
εν· Ἀόριστος δεύτε·
τύποιμι τύποις τύποι·
τύποιτον τυποίτην· τύ-
ποιμεν τύποιτε τύποιεν·
Μέλλων πρῶτος·
Τύψοιμι τύψοις τύψοι·
Τύψοιτον τύψοιτιν τύψοι
μεν· Τύψοιτε οιεν·
Μέλλων· δεύτερος·
Τύποιμι· τυποῖς. Τυποῖ·
Τύποιτον τυποίτην· Τυ-
ποῖμεν Τυποῖτε τυποῖεν
Υποτακτικὰ ἐνεστῶς καὶ
παρατατικὸς·
ἐὰν Τύπτω τύπτης τύπ
τη. τύπτητον τύπτητον
τύπτωμεν τύπτητε τύπ
τωσιν· Παρακείμενος
ἐὰν τετύφω τετύφης τετύ
φη· τετύφητον ητον· Τε
τύφωμεν τετύφητε ωσιν.
Μέσος παρακείμενος
ἐὰν τετύπω τετύπης πη·
Τετύπητον Τετύπητον·

set uerberauissemus uel
setis duo sent duo· uer
berauissemus tis sent·
Infinitũ primũ: utĩam
uerberẽ res ret· ũerbere
mꝯ uel tis duo rẽt duo·
uerberemus retis rent·
Infinitũ secundum·
utinam uerberẽ es et·
uerberemꝯ uel etis duo
rẽt duo uerberemus tis
ent. Futuꝝ primũ utĩ
nã uerberẽ es et, uerbe-
rẽus uel tis duo rẽt· Fu
tuꝝ scdũ ũt uerberẽ es
ẽt uerberẽus uel tis duo
rẽt duo beremus tis rẽt
Subiũctiua. præsens &
præteritũimpfectum·
cũ uerberẽ es et uerbere
mus uel tis duo ẽt duo
Verberemus tis rent·
pteritũpfectũ cũ, uerbe
rauissem es et uerbera-
uissemus uel setis duo
sent duo· uerberauisse-
mus tis sent· Præteritũ
perfectum medium cũ
uerberauissem ses set·
uerberauissẽus uel etis

uariant·
Etiā ī iperatiuis & sub
iūctiuis paracimeni &
aoristi futoro℞ obtinēt
significationē. Vocant
aūt a q̄bus deriuantur.
Participia· præsens·
Hic uerberans hui⁹ tis
Hæc uerberās hui⁹ tis.
Hoc uerberans hui⁹ tis
Præteritum perfectū·
Qui uerberauit·
Quæ uerberauit·
Quod uerberauit·
Præteritū pfectū3 mediū
Qui uerberauit·
Quæ uerberauit·
Quod uerberauit.
Infinitū primum·
Verberaturus beraturi
Verberatura turæ·
Verberaturū turi·
Infinitum secundū
Verberaturus turi·
Verberatura turæ·
Verberatu℞ turi·
Futu℞ primum·
Verberaturus turi·
Verberatura turæ·
Verberaturū turi·

τῶς ἔχει· διαλλάττουσιν
ἔτι ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς·
Οἱ ἀόριστοι καὶ παρακείμε/
νοι τῶν μελλόντων σημα
σίαν ἔχουσι καλοῦνται
δὲ ἀφ' ὧν παράγονται·
Μετοχαὶ ἐνεστὸς·
Ὁ τύπτων. τοῦ τύπτοντος
Ἡ τύπτουσα τῆς πτούσης
Τ τὸ τύπτον τοῦ τοντος
Π παραίμενοκες·
Ὁ τετυφὼς τοῦ υφότος·
Ἡ τετυφηα τῆς τετυφήας
Τὸ τετυφὸς. τοῦ υφότος.
Μέσος παρακείμενος·
Ὁ τετυπὼς. τοῦ πότος·
Ἡ τετυπῆα τῆς τετυπήας
Τὸ τετυπὸς τοῦ υπότος
Ἀόριστος· α·
Ὁ τύψας· τοῦ τύψαντος·
Ἡ τύψα· τῆς τυψάσης·
Τὸ τύψαν· τοῦ τύψαντος
Ἀόριστος· β·
Ὁ τυπὼν τοῦ τυπόντος
Ἡ τυποῦσα· τῆς πούσης
Τὸ τυπὸν τοῦ τυπόντος
Μέλλον· α·
Ὁ τύψων τοῦ τύψοντος·
Ἡ τύψουσα τῆς ψούσης·
Τὸ τύψον τοῦ τύψοντος

τετύπωμεν τετύπητε τε/ τύπωσιν·

Ἀόριστος· πρῶτος·
ἐὰν τύψω τύψης τύψη· τύψητον· τύψητον· τύ ψωμεν τύψητε· τύψωσιν

Ἀόριστος Δεύτερος·
ἐὰν τύπω τύπης τύπη. τύ πητον τύπητον. τύπωμεν τύπητε τύπωσιν·

Ἀπαρέμφατα ἐνεστῶτος·
τύπτειν. Παρακείμενος τετυφέναι· Μέσος παρα κείμενος· τετυπέναι· Ἀό ριστος· Α· τύψαι

Ἀόριστος· Β· · τύπειν
Μέλλων πρῶτος· τύψειν
Μέλλων· Β·
τύπειν·

Σημείωσαι. ὅτε τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντι κῶν τὸ. μ· ἐπὶ τῆς τελευ/ ταίας συλλαβῆς ἔχει· ἐλ λείπει τὸ πρῶτον πρό/ σωπον τῶν δυικῶν ἔτι ὅτε εἰς .ι. ἢ εἰς ται λήγει τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντι κῶν· τότε μόνον ὁμοφω/ νεῖ· τὰ Δεύτερα καὶ τρίτα τῶν Δυικῶν ὅτε Δὲ μὴ οὐ

duo fent duo · uerbera uiſſemus ſetis ſent

Infinitum primum
Cū uerberauero ris rit· uerimus uel ritis duo· rit duo · uerberauerius tis rit. Infinitiuapſens· Cum uerberauero rit ſe uerimus uel ritis duo rit duo. uerberauerius tis rint · Infinitū ſcđu3 Verberate pſ ītūpfectu3 Verberauiſſe · Mediū ·, Verberauiſſe. Infinitū. primū · Verberatū eſſe Infinitū ſecundum. Verberatū eſſe. Futuꝝ primū. uerberatū ire · Futuꝝ ſecūdū atuꝝ eē Nota q̄do prima perſo/ na pluraliū. μ. in ulti/ ma ſyllaba habet; defi cit prima perſōa Dua/ lium. etiam quando in iota uel in ται· deſinit tertia perſona plurali/ um tunc ſolum ſecun/ dæ & tertiæ. Dualium concordant · Quando uero non ſic habuerint

Futurū secundum:
Verberaturus raturi.
Verbetrtura turæ.
Verberaturum turi.
Indicatia passiua pñs.
Verberor aris uel re at̃
uerberamur duo. mini
duo rat̃ duo uerberaũr
mini rant̃. pteritū iper
fectū uerberabar baris
uel bare bat̃. uerberaba
mur duo. miniduo bat̃
duo uerberabaũr mini
bant̃ pteritūpfectū uer
beratus sum uel fui. es
uel sti ē uel it. uerbera
ti sumus uel fuius duo
rati estis uel stis duo. ra
ti sũt rũt uel re duo. uer
berati sumus uel fuius
estis uel stis sũt rũt uel
re. pteritūplusq̃pfectū.
uerberat9 erã uel eram.
eras uel ras erat uel rat
uerberati eraũs uel ra
m9 duo. erãt uel rãt duo
uerberati eraũs uel m9.
eratis uel tis. uerberati
erant. & ionice fuerant.

μέλλον δεύτερος.
Ὁ τυπῶν τοῦ τυποῦντος
Ἡ τυποῦσα. τῆς πούσης
Τὸ τυποῦν τοῦ ποῦντος
Ὁριστικὰ παθητικά. ἐνεστὼς
Τύπτομαι τύπτῃ τύπτε
ται τυπτόμεθον τύπτε
σθον τύπτεσθον. όμεθα.
τύπτεσθε. τύπτονται.
Παρατατικός. ἐτυπτό
μην ἐτύπτου. ἐτύπτετο.
ἐτυπτόμεθον. πτεσθον.
έσθην. ἐτυπτόμεθα ἐτύπ
τεσθε ἐτύπτοντο.
Παρακείμενος.
τέτυμμαι τέτυψαι. ται. τε
τύμμεθον τέτυφθον. θον.
τετύμμεθα. τέτυφθε τετυ
μμένοι εἰσὶ καὶ ἰωνικῶς.
τετύφαται.

ὑπερσυντέλικος.
ἐτετύμμην.
ἐτέτυψο. ἐτέτυπτο.
ἐτετύμμεθον ἐτέτυφθον.
ἐτετύφθην.
ἐτετύμμεθα. ἐτέτυφθε.
τετυμμένοι ἦσαν. καὶ ἰω
νικῶς τετύφατο.

[illegible]· ὅτε ὁ παθητι-
κὸς παρακείμενος ἑτέρῳ
συνφώνῳ πρὸ τοῦ .μ. παρα
λήγεται τὸ τρίτων πρόσω
πον τῶν πληθυντικῶν ὀυ
ποιεῖ· ὁ μοίος καὶ ὑπερσυν
τέλικος. Ταῦτα δὲ ἡ
χρῆσις ἀναπληροῖ διὰ με
τοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥή-
ματος. Ἀόριστος· Α·
ἐτύφθην ἐτύφθης ἐτύφθη·
ἐτύφθητον ἐτύφθητον ἐτύ-
φθημεν ἐτύφθητε ἐτύφθη-
σαν·

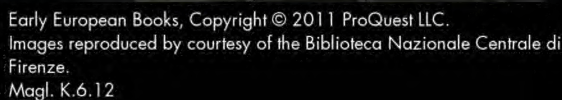
Ἀόριστος δεύτερος·
ἐτύπην ἐτύπης ἐτύπη·
ἐτύπητον ήτον ἐτύπομεν
ἐτύπητε ἐτύπησαν·

Μέλλον πρῶτος·
τυφθήσομαι. τυφθήσῃ· τυ
φθήσεται. τυφθησόμεθον. τυ
φθήσεσθον. τυφθήσεσθον·
τυφθησόμεθα. τυφθήσεσθε
τυφθήσονται·

Μέλλον δεύτερος
τυπήσομαι. τυπήσῃ. τυπή
σεται. τυπησόμεθον τυπή
σεσθον. σεσθον. τυπησό-
μεθα. ήσεσθε. τυπήσονται·

Μετ' ὀλίγον μέλλων·

Nota quando passiuũ
p̃teritũ pfectum altera
consonãte ante. μ. desi
nit: tertiam personam
pluralium nõ facit. Si
militer & p̃teritũplusq̃-
pfectũ. Hæc autẽ usus
supplet per participi-
um & substãtiuũ uer-
bum. Infinitũ primũ.
Verberabor eris uel re
bit̃. uerberabimur nos
duo mini uos duo. ũt̃
illi duo. bimur bimini
bũt̃. Infinitũ secudum
Verberabor ris uel re
bit̃ uerberabimur nos
dun miui uos duo ũt̃
illi duo. biur mini bũt̃.
Futuꝝ primũ, Verbera
bor ris uel re bit̃. uerbe
rabiur nos duo. mini
uos duo. bunt̃ illi duo
uerberabiur mini bũt̃
Futuꝝ secundum
Verberabor ris uel re
bitur. uerabimur nos
duo. mini uos duo bũt̃
illi duo. uerberabimur
mini bũtur. Paulopost

Futurū · uerberābor rīs
uel re bit̃ uerberabiur
duo minī duo būt̃ du/
o uerberabiur mini bū
tur · Mediū infinitum
primū . Verberatus sū
uel fui es uel sti ē uel it
uerberati sum· uel mus
duo estis uel stis duo sẽ
uel r̃t duo. rati sum· uel
mɔ estis uel is sẽ rūt uel
re. Mediū īfinitū scđuȝ
uerberatus sū uel fui es
uel sti ē uel it uerberati
sumɔ uel muɔ duo stis
uel stis duo. sūt rūt uel
re duo. uerberati sumɔ
uel mūs estis uel stis ·
sunt runt uel re ·
Mediū futurū primū ·
Verberabor eris uel re
bitur uerberabiur duo
mini duo būt̃ duo uer
berabiur mini buntur
Mediū futurū scđum ·
Verberabor eris uel re.
bit̃ biur duo mini duo
būtur duo uerberabiur
mini buntur ·
Imperatiua præsens.
Verberare beretur ·

Τετύψομαι · τετύψῃ · τε
τύψεται · τετυψόμεθον · τε
τετύψεσθον · τύψεσθον ·
τετυψόμεθα. τύψεσθε · τε/
τύψονται · Μέσος ἀό
ριστος πρῶτος · Ἐτυψά
μην ἐτύψω ἐτύψατο ψάμε
θον ἐτύψασθον ἐτυψάσθην
ἐτυψάμεθα. τύψασθε · ἐτύ/
ψαντο ·

Μέσος ἀόριστος ·
Δεύτερος ·

Ἐτυπόμην · ἐτύπου ·
ἐτύπετο
ἐτυπόμεθον ·
ἐτύπεσθον ἐτυπέσθην ·
ἐτυπόμεθα · ἐτύπεσθε ·
ἐτύποντο ·

Μέσος μέλλων · Α ·
Τύψομαι · τύψῃ · τύψεται ·
τυψόμεθον τύψεσθον. τύ
ψεσθον · τυψόμεθα τύψεσ
θε. τύψονται ·

Μέσος μέλλων Δεύτ.
Τυποῦμαι. τυπῇ τυπεῖ/
ται τυποῦμεθον. πεῖσθον
πεῖσθον · τυπούμεθα. πεῖ
σθε τύπουνται ·

Προσακτικὰ ἐνεστῶς ·
τύπτου · τυπτέσθω · τύπ

τέσθωμ. τέσθω. τύπτεσθε.
τέσθωσας.

Υπερσυντέλικος.
τέτυψο. τετύπθο.
τέτυπθομ. τετύπθωμ
τέτυφθε. τετύφθωσαμ.

Ἀόριστος. α.
τύφθητι. τυφθήτω.
τύφθητομ. τυφθήτωμ.
τύφθητε. τυφθήτωσαμ.

Ἀόριστος δεύτερος
τύπηθι τυπήθω. τύπητομ
τυπήτωμ. τύπητε.
τυπήτοσαμ.

Μέσος ἀόριστος πρῶ.
τύψαι. τυψάσθω.
τύψασθομ. τυψάσθωμ
τύψασθε. τυψάσθωσαν

Μέσος ἀριστ. δεύτ.
τυποῦ. τυπέσθω.
τύπεσθομ. τυπέσθωμ.
τύπεσθε. τυπέσθωσαν

Εὐκτικὰ παθητικὰ ἐμεστ.
Τυπτοίμημ τύπτοιο τύπτοιτο. τυπτοίμεθομ τύπτοισθομ. σθημ. τυπτοίμεθα τύπτοισθε. τύπτοιμτο

Παρακείμενος.
τετυμμένος εἴη. εἴης. εἴη. τε

uerberemini duo rētur
duo uerberemini rētur
Plusq̄pfectū uerberatus
fuisses uerberatus isset.
uerberati fuissetis duo
rati fuissent duo uerbe
rati fuissetis rati fuissēt
Infinitū primū. Verbe
rator tu. rator ille rami
nor uos duo. rātor illi
duo. raminor rantor.
Infinitū scdu3 uerbera
tor tu tō ille. rāinō uos
duo rātor illi duo rami
nor rātō. Mediū īfinitū
primū uerberator tu.
tu tor ille uerberāinor
uos duo. rātor illi duo.
uerberaminor rantor.
Mediū īfinitū scdum.
uerberator tu rator ille
rāinor uos duo rantor
Optatiua passiua p̄sēs:
ūt uerberarer ris uel re
retur. uerberarētur nos
duo mini uos duo rēt
illi duouerberarēur ni
mis. p̄teritūpfctū ūtinā
uerberatus essem les set

uerberati eẽm·duo rati eẽtis duo rati eẽnt duo uerberati eẽmus rati tís ati eſſẽt infínitũ ꝑmu3 ũt uerberer reris uel re re retur. rẽur duo rẽini duo rẽtur duo rẽur ni. rẽtur. Infinitũ ſcđum. Vtinã uerberer ris uel rere reꝛ uerberẽur duo rẽini duo entur duo· uerberẽur mini rẽtur. Futuꝝ primũ tinã uer berer erís uel re retur· uerberemur duo mini duo. rentur duo. uerbe mur. remini rentur· Futuꝝ ſecũdum· utinã uerberer reris uel rere retur· uerberemur duo. mini duo. rentur. duo uerberemur mini rẽtur. Paulopoſt futuꝝ utinã iãiã uerberaueris uel re retur uerbermur duo. mini duo· entur duo. uerberẽur mini rẽtur. Mediũ ĩfinitũ ꝑmũ utinã uerberatuſ fuerĩ ratus fueris ratus fuẽit

τυϊμένων. εἰητὸν. εἰήτην. τέτημμένοι. εἰημεν. εἰητε. εἰησαν. Ἀόριστος· Α· τυφθείην. τυφθείης τυφθείη τυπειητον. τυπειήτην. τυπείημεν τυπείητε. τυπείη τυφθείητον. τυφθείητην. τυ φθείημεν. τυφθείητε. τυφθεί ησαν.

Ἀόριστος Δεύτερος. Τύπείην. τυπείης. τυπείη. σαν. Μέλλον πρῶτος τυφθήσοιο. τυφθήσοιτο. τυ φθησοίμεθον. τυφθήσοι σθον. τυφθησοίσθην τυφθη σοίμεθα. τυφθησοίσθε. τυφ θήσοιντο.

Μέλλον. Β. Τυπησοίμην. τυπήσοιο. τυ τυπήσοιτο. τυπησοιμεθον τυπήσοισθον. πησοίσθην. τυπησοίμεθα. τυπήσοισθε. τυπήσοιντο.

Μετὸλίγον μέλλων. τετυψοίμην. τετύψοιο. τε τύψοιτο. τ τεψοίμεθον τε τύψοισθονύτυοίσθην. τε τυψοίθα τετψοισθε τετύ ψοιντο. Μέσος ἀόριστος πρῶτος. τυψαίμην τύψαιο

τύψαιτο. ψαίμεθον τύψαισθον
ψαίσθην. τψαμεθα. τύψαι
σθε. τύψαιντο. Μέσος ἀό
ριστος. β. τυποίμην.
τύποιο. τύποιτο. τυποί
μεθον. τύποισθον. τυ
ποίσθην. τυποίμεθα.
τύποισθε. τύποιντο.
Πρῶτος μέλλων.
μέσος.
τυψοίμην. τύψοιο. τύψοι
το. τυψοίμεθον. τύψοι
σθον. τυψοίσθην. τυψοί
μεθα. τύψοισθε. τύψοιντο
Μέσος μέλλον Δεύτ.
Τυποίμην. ηποιο. τυποῖ
το. τυποίμεθον. τυποῖ
σθον. τυποίσθην. τυποί
μεθα. τυποῖσθε τυποῖν
το. ὑποτακτικὰ παθη
τι ἀ ἐνεστῶς.
Ἐὰν τύπτομαι. τύπτῃ.
τύπτηται. τυπτώμεθον.
τύπτησθον. τύπτησθον.
τυπτώμεθα. τύπτησθε.
τύπτωνται.
Παρακείμενος.
τετυμμένος ἐὰν ὦ. ᾖς. ᾖ.
τετυμμένω. ἐὰν ἦτον.
ἦτον. Τετυμμένοι ἐὰν ὦ
μεν. ἦτε. ὦσιν.

tī fuerius duo. rati fue
ritis duo. rati erit duo.
uerberati erimus ti eri
tis ati rit. Mediū īfiniti
ūm ūt uerberatus fue
rī ratus fueris rat⁹ erit.
uerberati fuerius duo.
rati fueritis duo eti fue
rit duo rati fuerius ati
fueritis ati fue it Priu
futurꝫ mediū ūt uerbe
atus fueri atus erit. ati
fueritis duo ati fuerit
duo rati fuerius ati tis
ati rit. Mediū futurꝫ se
cūdū ūt uerberat⁹ fueri
atus fueris tus rit. rati
fuerius duo ti ritis duo
ti fuerit duo ati fueriuſ
uerberti fueritis ti rint
berati fuerius ati ritis
rati rint. Subiunctiua
paſſiua p̄ſens cuꝫ uer
berer reris uel rere retur
uerberēt̄ur duo ni duo.
rētur duo. uerberemur
mini rēt. p̄teritū pfctū
cū uerberat⁹ fuiſſē tus
ses tus set uerberati fuiſ
ſēus duo ti etis duo ati
ſēt duo. uerberati

fuissẽuss rati tís ti senr
Inf ínítũ ꝑmũ cũ uẽbe
rat⁊ ero at is t⁊ erit uer
berati eríus duo ti tis d°
rati erĩt duo erati erius
rati tis ti erũt. Inf initũ
ꝑin cũ uerberatus fuẽo
tus rís t⁊ rit rati fuẽĩus
d° rati tis d° ati rĩt duo
uerberati fuei⁊ ti eritis.
ati rit Mediũ if initũ pri
mũ cũ uerberat⁊ fuero.
atus rís at⁊ rít. rãti fue
rius duo rati titis duo
rati rint duo ti furius
rati fuer tís rati fuerit.
Mediũ ifnitũ scđu⁊ cũ
uerberat⁊ fuero tus ris:
ratus rit rati fuẽius d°
rati ritís duo. rati rĩt d°
uerberati fuerius. ratĩ
rítis rati rit. Infinitiua
passiua præsens.
Verbẽari ꝑteritũpf cm̃
uerberatũ eẽ Infinitũ i
uerberatũ se. ifinitũ ii.
uerberatũ se. Futuꝶ i.
uerberatũ iri Futuꝶ ii.
uerberatum iã iam íri
Mediũ ifinitũ primũ
uerberatũ iri. paulop⁊

Ἀόριστος πρῶτος.
ἐὰν τυφθῶ. τυφθῇς. τυφθῇ
τυφθῆτον. τυφθῆτον. τυ
φθῶμεν. τυφθῆτε. τυφθῶ
σιν. Ἀόριστος. β.
ἐὰν τυπῶ. τυπῇς. τυπῇ
τυπῆτον. τυπῆτον.
τυπῶμεν. τυπῆτε. τυ/
πῶσιν.
Μέσος ἀόριστος. α.
ἐὰν τύψωμαι. τύψῃ. τύ/
ψηται. τυψόμεθον. τύψη
σθον. τύψησθον. τυψώ/
μεθα. τύψησθε. τύψωνται
Μέσον ἀόριστον. β.
ἐὰν τύπωμαι. τύπῃ. τύπη
ται. τυπώμεθον. τύπησθον
τύπησθον. τυπώμεθα. τύ
πησθαι. τύπονται. Ἀπα
ρέμφατα παθητικὰ ἐνεστ.
τύπτεσθε. Παρακείμενος
τετύφθαι.
Ἀόριστος πρῶτος.
τύφθηναι.
Ἀόριστος δεύτερος.
τυπῆναι. Μέλλων. α.
τυφθήσεσθε. Μέλλων. β
τυπήσεσθε. Μετὸ ὀλίγον
μέλλων. τετύψεσθαι.
Μέσος ἀόριστος πρῶτος
τύψασθαι.

Μέσος ἀόριστος. β.
Τυπέσθαι. Μέσος
μέλλον. α. Τύψεσθαι.
Μέσος μέλλον. β.
Τυπεῖσθαι.

Μετοχαὶ ἐνεστῶς.
Ὁ τυπτόμενος. τοῦ νου.
Ἡ τυπτομένη. τῆς μένης
Τὸ τυπτόμενον. οῦ νου.

Παρακείμενος.
Ὁ τετυμμένος. τοῦ νου.
Ἡ τετυμμένη. τῆς μένης
Τὸ τετυμμένον. τοῦ μένου

Ἀόριστος πρῶτος.
Ὁ τυφθεὶς τοῦ τυφθέντος
Ἡ τυφθεῖσα. τῆς τυφθείσης
Τὸ τυφθὲν. τοῦ τυφθέντος

Ἀόριστος δεύτερος.
Ὁ τυπεὶς. τοῦ τυπέντος.
Ἡ τυπεῖσα τῆς τυπείσης
Τὸ τυπὲν τοῦ τυπέντος.

Μέλλων πρῶτος.
Ὁ τυφθησόμενος.
τοῦ τυφθησομένου.
Ἡ τυφθησομένη. τῆς νης.
Τὸ τυφθησόμενον. τοῦ νου

Μέλλων δεύτερος.
Ὁ τυπησόμενος τοῦ νου
Ἡ τυπησομένη. τῆς νης.
Τὸ τυπησόμενον. τοῦ νου

Futur. Verberatū esse
Me. Infinitū ii. uerbe-
ratū fuisse Me. Fut. i.
Verberatū iri. Me. Fu.
secundū uerberatū iri.

Participia p̄sens
Ille q uerberat̃ hꝰ q rat̃
Illa q̂ uerberat̃ hɔ q̂ at̃
Illud qđ rat̃ hɔ qđ rat̃

Præteritū pfectum.
Hic uerberatus berati.
Hæc uerberata beratæ.
Hoc uerberatum rati.

Infinitum primum.
Hic uerbesatus rati.
Hæc uerberata ratæ.
Hoc uerberatum rati.

Infinitum scđum.
Hic uerberatus. rati.
Hæc uerberata ratæ.
Hoc uerberatum eati.

Futurum primum
Hic uerberandus.
uerberandi.
Hæc uerberando rãdæ
Hoc uerberandum di.

Futurum secundū.
Hic uerberandus andi
Hæc uerberanda rãdæ
Hoc uerberandum di.

Paulopost futurū.	Μετ' ὀλίγον μέλλων.
Ille qui uerberatus erit	Ὁ τετυψόμενος.
illius qui ratus erit	τοῦ τετυψομένου.
Illa quæ uerberata erit	Ἡ τετυψομένη.
Illius quæ rata erit.	τῆς τετυψομένης.
illud qđ uerberatū erit	Τὸ τετυψόμενον.
illus quod ratū erit.	τοῦ τετυψομένου.
Mediū infinitū primū	Μέσος ἀόριστος α.
Ille qui uerberatus fuit	Ὁ τυψάμενος.
illius qui ratus fuit.	τοῦ τυψαμένου.
Illa quæ uerberata fuit	Ἡ τυψαμένη.
illius quæ rata fuit	τῆς τυψαμένης.
Illud qđ uerberatū fuit	Τὸ τυψάμενον.
illius quod atū fuit	τοῦ τυψαμένου.
Mediū ifinitū secundū	Μέσος ἀόριστος δεύτ.
Ille qui uerberatus fuit	Ὁ τυπόμενος.
illius qui ratus fuit	τοῦ τυπομένου.
Illa quæ uerbe ata fuit	Ἡ τυπομένη.
illius quæ rara fuit	τῆς τυπομένης.
Illud qđ uerberatū fuit	Τὸ τυπόμενον.
illius qđ ratū fuit.	τοῦ τυπομένου.
Mediū Futurū primū	Μέσος μέλλων πρῶτ.
Ille qui uerberatus fuit	Ὁ τυψόμενος.
illius qui ratus fuit	του τυψομένου.
Illa quæ uerberata fuit	Ἡ τυψομένη.
illius quæ rata f it	τῆς τυψομένης.
Illud qđ uerberatū fuit	Τὸ τυψόμενον.
illius qđ ratū fuit.	τοῦ τυψομένου.
Mediū futurū secūdū.	Μέσος μέλλων δεύτ.
Hic uerberādus randi.	Ὁ τυπούμενος.
	τοῦ τυπουμένου.

Ἡ τυπουμένη
τῆς τυπουμένης.
Τὸ τυπούμενον.
τοῦ τυπουμένου.
Ὁ παρακείμενος παθητι
κὸς ἐκ ἐνεργητικοῦ γίνεται
τροπῇ τοῦ τέλους εἰς μαι
οἷον ἔσπαρκα ἔσπαρμαι.
Περὶ τῶν περισπωμένων ῥη
μάτων. Τὰ περισπώμενα ῥή
ματα ἀπὸ τῆς ἕκτης συ
ζυγίας τῶν βαρυτόνων κα
τὰ συναίρεσιν γίνονται.
οἷον ποιέω ποιῶ. εἰσὶ δὲ τού
των αἱ συζυγίαι τρεῖς ὧν ἡ
πρώτη τὸ ἐντελὲς ἐπὶ τοῦ βα
ρυτόνου διὰ τοῦ εω ἔχει. οἷον
τελέω τελῶ. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλ
λοντος πρὸ τοῦ σω τὸ η.
ἔχει. οἷον ποιήσω. πλὴν τοῦ
ὀλέω ὀλῶ. φορέω φορῶ. ἀρ
κέω ἀρκῶ. καλέω καλῶ. αἰ
νέω αἰνῶ. αἰδέω αἰδῶ. τελέ
ω τελῶ. ἃ διὰ τοῦ εσω τὸν μέ
λοντα ποιεῖ. οἷον ὀλέσω τε
λέσω. Ὁριστικὰ ἐνεργητικὰ
ἐνεστ. Ποιέω ῶ. ποιέεις εῖς.
ποιέει εῖ. ποιέετον εῖτον. έε
τον εῖτον. έομεν οῦμεν. ποι
έετε εῖτε. ποιέουσιν οῦσιν.

Hæc uerberâda randæ
Hoc uerberandũ randi
Præteritũ passiuum.
ab suo actiuo fit: mu
tatione finis in μαι ut
Seminaui seminatus sũ
De uerbis Circũflexis.
Verba circũflexa:
a sexta coniugatione
Varitonorum per Sy
næresim fiũt. ut facio
facio. Sunt autẽ horũ
coniugationes tres qua
rum prima perfectum
in Varitonis per. εω.
habet. ut finio finio. &
in futuro ante. σω. η
habet ut faciam. præ
ter perdo perdo. Gero
gero Sufficio sufficio
uoco uoco laudo laudo
uerecundor uerecũdor
pficio pficio q̃ futurũ.
per εσω faciunt ut pdã
finiam.
Indicatiua actiua pñs
Facio. facis. facit.
Facitis uos duo faciũt
illi duo. Facimus
facitis faciunt.

Præteritũ impfectũ. Παρατατικὸς.
Faciebã faciebas. Faciebat faciebatis duo faciebãt illi duo. Faciebamus batis bant.

ἐποιέουν. οῦν. ἐποίεες εῖς. ἐποίεεν. ειν. ἐποιέετον. ειτον ἐποιεέτην. εῖτην. ἐποιέομεν ἐποιέετε. ἐποίεον.

Imperatiua præsens Προστακτικὰ ἐνεστῶς.
Fac. faciat. Faciatis duo: ciãt duo. faciatis faciant.

Ποίεε. ει. ποιεέτω. είτω. ποιέετον. ποιεέτων. ποιέετε. ποιεέτωσαν.

Optatiua præsens. Εὐκτικὰ ἐνεστῶς.
Vtinã facerẽ res res ret faceretis duo. rẽt duo. faceremus retis rent.

Ποιέοιμι. ποιέοις. ποιέοι ποιέοιτον. ποιεοίτην. ποιέοιμεν. ποιέοιτε. ποιέοιεν

Subiũctiua præsens Ὑποτακτικὰ ἐνεστῶς.
cũ Faciam cias ciat. faciatis duo. ciant dũo faciamus ciatis ciant.

Ἐὰν ποιέω ποιέης ποιέη. ποιέητον ποιέητον. ῆτον ποιέωμεν. έητε ποιέωσιν.

Infinitiua præsens. Ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς.
Facere. & cætera tẽpora similiter uaritõis declinantur.

ποιέειν. καὶ οἱ λοιποὶ χρόνοι. ὁμοίως τοῖς βαρυτόνοις κλίνονται.

Participia præsens. Μετοχαὶ ἐνεστῶς.
Hic Faciens huius Facientis.
Hæc Faciẽs hui⁹ ciẽtis.
Hoc Faciens huius tis.

Ὁ ποιέων ποιῶν. τοῦ ποιέοντος. τοῦ.
Ἡ ποιέοισα. τῆς ποιεοίσης
Τὸ ποιέον. τοῦ ποιέοντος

Indicatiua passiua pſẽs Ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνε.
Fio fis fit. Fimus duo unt. duo. Fimus.

ποιέομαι. οῦμαι. ποιέῃ ἐῖτε. ποιεόμεθον. ποιέεσθον ποιέεσθον. ποιεόμεθα. ποι

ἐεσθ. ποιέονται·

Παρατατικός·

ἐποιεόμην. οῦμην. ἐποιέου ἐποιέετο. ἐποιεόμεθον. ἐ ποιέεσθον. σθην. ἐποιεόμε θα. ἐποιέεσθε. ἐποιέοντο·

Προστακτικὰ ἐνεστῶτος·

Ποιέου. οῦ. ποιεέσθω. είσ θω. ποιέσθον. έσθων. ποιεέ σθε. εέσθωσαν· Εὐκτικὰ ἐνεστῶτος· Ποιεοίμην· ποιέοιο. ποιεοῖτο. ποιεόιμε θον ποιέοισθον. εοίσθην. ποι είμεθα. ποιεοίσθε. εόιντο·

ὑποτακτικὰ ἐνεστῶτος

ἐὰν ποιέωμαι. ποιέη. ποιέη ται. ποιεώμεθα. ποιέησθον ποιέησθην. ποιεώμεθα ποιε ποιέησθε ποιέωνται.

Ἀπαρέμφατα ἐνεστῶτος·

Ποιέεσθε. εῖσθε. καὶ τὰ λοι πὰ ὁμοίως τοῖς βαρυτό/ νοις· Μετοχαὶ ἐνεστῶτος·

Ὁ ποιεόμενος τοῦ μένου·

Ἡ πιεομένη. της μένης·

τὸ ποιεόμενον. τοῦ μένου

εω. ω. εῃ. ῃ. εο. ου. εε. ῃ. ου ου. έοι. οι. εη. η·

Περὶ Δευτέρας συζυγίας·

Δευτέρα συζυγία τῶν

Fitis Fiunt·

Præteritūiperfectū.

Fiebam· fiebas. Fiebat· Fiebatis duo· Fiebant duo. Fieba mus batis bant·

Imperatiua præsens

Fias Fiat. Fiatis uos duo· ant illi duo. Fiatis ant. Optatia psens· Vtinā Fierē res Fret· Fieretis duo. fierent duo. Fieremus eretis erent.

Subiūctiua psés. cū Fiam· as at Fiatis duo· ant· duo· Fiamus atis. Fiant·

Infinitiua præsens. Fieri & relqua tēpora· similiter Varitonis·

Particiuia præsens·

Hic Fiens huius entis. Hæc Fiens huius entis Hoc Fiēs huius fientis .εω. ω. εῃ. ῃ. εο. ου. εε. ῃ· ου. ου. εοι. οι. εη. η·

De secūda cōiugatiōe

Secunda coniugatio·

Circūflexorū ē cuius p
fectum i uaritono per
αω • profertur • ut
rideo rideo. clamo clāo
& in futuro ante • σω.
α • uel • η • habet. ut
Ridebo Clamabo •
Indicatiua actiua p̄sēs
Clamo clamas clamat •
clamatis duo māt duo
clamamus matis mant
Præteritū͂ perfectum
Clamabam bas bat.
clamabāus duo āt duo.
clamabamus batis bāt •
Impatiua præsens •
Clama met clāetis duo
clamēt duo metis ent •
Optatiua præsens •
utinā uociferarē res ret
uociferaretis duo rarēt
duo. uociferārēus tis rēt
Subiunctiua p̄sens
Cū uociferē res ret •
uociferetis duo ciferēt
duo. uociferēūs tis rēt
Infinitiua præsens
Vociferare & reliqua p
consequentiam •
Participia præsens •

περισπωμένων ἐστὶν ἧς τὸ
ἐν τελὲς ἐπὶ τοῦ βαρυτό/
νου διὰ τοῦ αω • φέρεται •
οἷον γελάω γελῶ. βοάω βο
ῶ • καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος
πρὸ τοῦ σω • τὸ. α. ἤτο. η. ἔχει
οἷον γελάσω • βοήσω • Ὁρι
στικὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστῶς •
βοάω • βοάεις • βοάει • βοάε
τον • άετον • βοάομεν βοάε
τε • βοάουσιν •
Παρατατικὸς •
ἐβόαον • ων • ἐβόαες • αε •
ἐβοάεν • ἐβοάετον • αέτην •
ἐβοάομεν • ἐβοάετε • όαον •
Προστακτικὰ ἐνεστῶς •
βόαε • βοαέτω. βοάετον. βο
αέτων. άετε. αέτωσαν •
Εὐκτικὰ ἐνεστῶς •
βοάοιμι • βοάοις • άοι • βο
άοιτον • βοαόιτην • βοάοι
μεν βοάοιτε • άοιεν •
ὑποτακτικὰ ἐνεστῶς •
ἐὰν βοάω • βοάης • άη • βο
άητον • ήτην • βοάωμεν
άητε • άωσιν
Ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς •
βοάειν. καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ
τὴν ἀκολουθίαν •
Μετοχαὶ ἐνεστῶς •

Ὁ βοάων. ῶν. τοῦ βοάοντος
Ἡ βοάουσα. τῆς βοάουσης
Τὸ βοάον. τοῦ βοάοντος
Ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνεστῶς
βοάομαι. ῶμαι. βοάῃ. βοάε
τε. βοαόμεθον άεσθον. σθον
βοαόμεθα. βοάεσθε βοάον
ται.

Παρατατικὸς.
ἐβοαόμην ἐβοάου. ἐβοάετο
ἐβοαόμεθον ἐβοάεσθον. ἐ
βοαέσθην. ἐβοαόμεθα ἐβο
άεσθε. ἐβοάοντο.

Προστακτικὰ ἐνεστῶς.
βοαόυ. ῶ. βοαέσθω. βοάεσ
θον. έσθων. βοαέσθε. βοαε
σθωσαν.

Εὐκτικὰ ἐνεστῶς.
βοάοιμην. ῴμην. βοάοιο.
βοάοιτο. βοαοίμεθον. βοά
οισθον. όισθην. βοαοίμεθα
βοάοισθε. βοάοιντο.

Ὑποτακτικὰ ἐνεστῶς.
ἐὰν βοάωμαι. βοάῃ. βοάεται.
βοαώμεθον. βοάησθον. βο
άησθον. βοαώμεθα. βοάησ
θε βοάωνται.

Ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς
βοάεσθαι. καὶ τὰ λοιπὰ
κατὰ τὴν ἀκολουθίαν.

Hic clamans huius tis.
Hæc clamans huius tis
Hoc clamans huis tis.
Indicatiua passiua p̃sẽs
Clamor aris uel are at̃.
clamamini duo. antur
duo. clamantur mini.
clamantur.

Præteritũ imp̃fectũ.
Clamabar aris uel bar.
bat̃. clamabamini duo
bantur duo clamabãur
bamini bantur.

Impatiua præsens.
Clamare clametur. cla
mẽini duo clãent̃ duo
Clamemini mentur.

Optatiua præsens.
Vtinã clamarer reris.
uel rere ret̃ clamarẽini
duo rẽtur duo. clama
remur mini. rentur.

Subiunctiua p̃sens.
Cum clamer ris uel ere
metur clamem ini duo
mentur duo. clamẽur
clamemini clamentur.

Infinitiua præsẽns.
Clamari. & reliqua.
per consequentiam.

Participia præsens.
Ille qui clamatur.
illius qui clamatur
Illa q̃ clamatur illius q̃
clamatur. Illud qđ cla-
matur illis qđ clamat̃.

De tertia cõiugatiõe.
Tertia cõiugatio circũ
flexoꝝ habet pfectum.
Varitoni per.οω.ut
Inauro inauro. & in
futuro ante.σω..
ω habet .ut inaurabo.
præter Aro arabo.Iuro
iurabo iqro iqrã:pasco
pascã.Indicatia actiua
præsens. Inauro inau
ras iaurat. Inau-
ramus duo.iaurant du
o Inauramus iauratis
inaurant.

Præteritũiperfectũ.
Inaurabam inaurabas
rabat. inaurabatis duo
inaurapant duo.iaura
bamus batis bant.

Imperatiua præsens
Inaura. Inauret.

Μετοχαὶ ἐνεστῶς.
Ὁ βοαόμενος. τοῦ βοαό-
μένου.
Ἡ βοαομένη. τῆς βοαομέ
νης. Τὸ βοαόμενον.
τοῦ βοαομένου.
αω. ω. αει. α. αε. α. αο. ω.
αου. ω. αοι. ω. αη. α.

Περὶ τρίτης συζυγίας.
Τρίτη συζυγία τῶν περισ
πωμένων ἔχει τὸ ἐντελὲς
τοῦ βαριτόνου. Διὰ τοῦ
οω. οἷον χρυσόω χρυσῶ.
καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος π
ρὸ τοῦ σω. τὸ ω. ἔχει. οἷον
χρυσώσω. πλὴν τοῦ ἀρῶ
ἀρόσω. ὀμῶ ὀμόσω. ὀνῶ
ὀνόσω. βῶ βόσω. Ὁριστικὰ
ἐνεργητικὰ ἐνεστῶς. χρυ
σόω. χρυσόεις. σοῖς. χρυ
σόει. σοῖ. χρυσόετον. όε-
τον. χρυσόομεν. σόετε.
χρυσοῦσιν. σοῦσιν.

Παρατατικὸς ἐχρύσο
ον. σοῦν. ἐχρύσοες σοῦς.
ἐχρύσοεν. ουν. ἐχρυσόετε
όετην. ἐχρυσόομεν. σόε
τον. ἐχρυσόον

Προστακτικὰ ἐνεστῶς.
χρύσοε. σου. χρυσοέτω.

σοῦτω· χρυσοέτον· έτων χρυσόετε· χρυσοέτοσαν.

Εὐκτικὰ ἐνεστῶς·

χρυσόοιμι χρυσόοις χρυσόοι· χρυσόοιτον χρυσοόιτην. χρυσόοιμεν χρυσόοιτε· χρυσόοιεν·

Ὑποτακτικὰ ἐνεστῶς·

ἐὰν χρυσόω χρυσόης όῳ· χρυσοοίτον· τον· χρυσόωμεν χρυσόητε· χρυσόωσιν· Ἀπαρέμφατα ἐνεστ. χρυσόειν ·οῦν. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως·

Μετοχὰι ἐνεστῶς·

Ὁ χρυσόων ῶν· τῶν χρυσόοντος

Ἡ χρυσοόυσα ·τῆς χρυσοόσης·

Τὸ χρυσόον τοῦ όοντος

Ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνεστῶς

χρυσόομαι ·οῦμαι· σόη· οῖ· χρυσόεται οόμεθον· οέσθον. σοέσθον· χρυσοόμεθα· όεσθε. χρυσόονται·

Παρατατικὸς·

Ἐχρυσοόμην. οῦμην. ἐχρυσόου. ἐχρυσόετο. ἐχρυσοόμεθον ἐχρυσοέσθον. ἐχρυσοέσθην· ἐχρυσοόμεθα

Inauretis duo· iaurent duo· Inauretis inaurent. Optatiua pſés. Vtinam inaurē res ret. Inauretis duo. inaurēt duo. inauremus inauretis rent·

Subiūctiua pſés· Cum inaurem aures inauret iauretis duo iaurēt duo Inauremus iauretis inaurent· Infinitiua· pſens. Inaurare. iaurare & reliqua ſimiliter·

Participia præſens. Hic inaurans huius inaurantis. Hæc iaurans huius iaurantis. Hoc inaurans huius iaurantiſ

Indicatiua paſſiua pſés Inauror inauraris uel iaūrare tur. Inauramini duo· inaurantur duo· inauramur inauramini inaurantur.

Præteritūperfectum iaurabar rabaris· uel bare batūr· Inaurabamini duo. inaurabātur duo. Inaurabamur iau

bamini iaurabantur.
Imperatiua p̄sens.
Inaurare inauretur.
Ineuréini duo iauréẽ.
duo. Inauremini renẽ
Optatiua·p̄sens.
Vtiná iaurarer eris uel
rere tur. Inaurare mini
duo. inauarretur duo
Iuaurar emur inaurare
mini inaurarentur.
Subiũctiua passiua:
præsens. Cũ inaurarer
rareris uel rarere retur.
Inauremini duo. enẽ
duo inauremur iaure
mini inaurentur.
Infinitiua p̄sens.
Inaurari. inaurari & re
liqua similiter.
Participia p̄sens.
Hic qui inauratur.
Hæc q̄ iauratẽ h⁹ q̄ ratẽ
Hoc quod inauratur.
hui⁹ ꝙ inauratẽ. οω. ω.
εω. ω. οϛ. οι. οε. ου. οο.
ȣ. οȣ. ȣ. οη. οι. οοι. οι.

De in μι. desinẽtibus
uerbis. In μι. uerba

ἐχρυσοῦσθε. ἐχρυσοῦντο
Προστακτικὰ ἐνεστῶς.
χρυσόου. οῦ. χρυσοέσθω
οῦσθω. χρυσόεσθον. σοέ
σθον. χρυσοέσθε. σθωσαν
εὐκτικὰ ἐνεστῶς.
χρυσοοίμην. χρυσόοιο
σοῖτο. χρυσοοίμεθον. χρυ
σοοίσθον χρυσοοίσθην.
χρυσοοίμεθα χρυσόοισθε.
χρυσόοιντο.
Υποτακτικὰ παθητικὰ
ἐνεστῶς. ἐὰν χρυσόομαι.
οῦμαι. χρυσόη. χρυσοῆ
ται. χρυσοώμεθον χρυσοῆ
σθον. χρυσώμεθα. χρυσοῆ
σθε χρυσόονται.
Ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς.
χρυσοέσθε. οῦσθαι. καὶ τὰ
ἕτερα ὡσαύτως.
Μετοχαὶ ἐνεστῶς.
Ὁ χρυσοόμενος. τοῦ χρυ
σοομένου.
Ἡ χρυσοομένη τῆς μένης
Τὸ χρυσοόμενον. τοῦ
χρυσοομένου.
εω. ω. οϛ. οι. οε. ȣ. οο. ȣ. οȣ. ȣ.
οη. οι. οοι. οι.
Περὶ τῶν εἰς μι. ληγόντων
ῥημάτων. τὰ δὲ μι ῥήματα

ἀπὸ τῶν περισπωμένων ῥη
μάτων. καὶ ἕκτης τῶν βαρυ
τόνων γίνονται.
Ἡ πρώτη οὖν συζυγία τοῦ
των ἀπὸ τῆς πρώτης γί/
νεται. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητι
κοῦ τὸ η. ἐν τῇ παραληγού
σῃ ἔχει · ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ
δὲ τὸ ε. οἷον τιθέω τιθῶ τίθη
μι τίθεμαι. ὁ μέλλων.
θήσω.
Ὁριστικὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστ.
τίθημι τίθης τίθησι. τίθετον
τίθετον · τίθεμεν τίθετε. θεῖ/
σι. καὶ ἰωνικῶς τιθέασιν.

Παρατατικός.

Ἐτίθην ἐτίθης ἐτίθη · ἐτίθε/
τον ἐτιθέτην · ἐτίθεμεν ἐτί
θετε ἐτίθεσαν · Ἀόριστος · β
ἔθην ἔθης ἔθη · ἔθετον
ἐθέτην · ἔθε/
μεν · ἔθετε · ἔθεσαν ·

Προστακτικὰ ἐνεστῶτος

Τίθετι · τιθέτω · τίθετον
τιθέτων · τίθετε · τιθέτωσαν

Ἀόριστος δεύτερος.

θὲς · θέτω · θέτον.
θέτων · θέτε · θέτωσαν ·

Εὐκτικὰ ἐνεστῶτος.

τιθείην · τιθείης · τιθείη
τιθείητον ήτην. τιθείημεν ·

a circunflexis uerbis •
& sexta uaritonorum
fiunt.
Prima coniugatio igitur
ho℞ a prima fit •
& in actiuo •
in penultima • η •
habet • In passiuo.
uero • ε. ut pono pono.
Ponor ponor. Futu℞ •
ponam.
Indicatiua passiua p̃ſẽſ
Pono ponis nit ponitis
duo. ponunt duo poni
mus tis nunt & ionice
ponũt Prætẽitũ ĩpfcuꝫ
Ponebam bas at. batis
duo nebant duo pone
bâus tis ant. Infinitum
secundum. Põam es et
põetis duo põent duo
ponemus ponetis nẽt

Imperatiua præsens

Pone nat • ponite duo.
ponant duo ponite ant
Infinitũ scđum ponito
tu to ille. põitote duo.
põunto duo põitote to

Optatiua p̃ſens.

Vtinam põeiẽ res ret •
põeret. s duo. rẽt duo •

poneremus retis rent.
Infinitum secūdū.
Vtīnā ponam nas nat
pōatis duo. ponát duo
ponamus natis nant.
Subiunctiua p̄sens
Cum ponam nas nat.
pōatis duo. ponát duo.
ponamus natis nant.
Infinitū secūdum.
Cū posuero ris rit. po
sueritis duo. rint duo
posuerimus ritis rint.
Infinitiua p̄sens.
pōere. Infinitū scđum.
positu℞ esse. & reliqua
similiter uaritonis.
Participia præsens.
Hic ponēs huius entis
Hæc ponens huius tis
Hoc ponens huius tis.
Infinitū secundum
Hic q posuit hui⁊ q it.
Hæc q̄ p̄suit h⁊ q̄ suit.
Hoc qđ p̄suit hui⁊ qđ
posuit. Præsēs. Pono
Præteritūipfcm̄ Pōebā
Præteritūpfctu₃ posui
Ptūmplusq̄pfectū ram
Infinitū primū. posui.
Infinitū secūdū posui.

τιθείητε. τιθείησαν. καὶ τιθεῖεν. Ἀόρισος Δεύτερ.
θείην. θείης. θείη.
θείητον. θειήτην.
θείημεν. θείητε. θείησαν.
ὑποτακτικὰ ἐνεστῶς.
Ἐὰν τιθῶ τιθῇς τιθῇ
τιθῆτον τιθῆτον.
τιθῶμεν τιθῆτε τιθῶσιν
Ἀόρι. Β.
Ἐὰν. θῶ θῇς θῇ.
θῆτον θῆτον
θῶμεν. θῆτε. θῶσιν
Ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς
τιθέναι Ἀόριστος. Β.
θεῖναι. καὶ τὰ λοιπά.
ὁμοίως τοῖς βαρυτόνοις
Μετοχαὶ ἐνεστῶς.
Ὁ τιθείς. τοῦ τιθέντος
Ἡ τιθεῖσα. Τοῦ τιθείσης
Τὸ τιθέν Τοῦ τιθέντος
Ἀόριστος. Β.
Ὁ θείς. τοῦ θέντος.
Ἡ θεῖσα. Τῆς θείσης.
Τὸ θέν. Τοῦ θέντος.
Ἐνεστῶς. τίθημι.
Παρατατικὸς. ἐτίθην
Παρακείμενος. τέθεικα
ὑπερσυντέλικος. ἐτεθείκειν. Ἀόρι. Α. ἔθηκα.
Ἀόριστος. Β. ἔθην.

Μέλλων θήσω.
Ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνεσ.
τίθεμαι τίθεσαι ἢ τίθη.
τίθεται τιθέμεθον τίθεσθον
τίθεσθον τιθέμεθα τίθεσθε.
τίθενται. Παρατατικ.
ἐτιθέμην ἐτίθεσο ἢ ἐθίτου
ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον. ἐτίθε/
σθον. σθην. ἐτιθέμεθα. σθε.
ἐτίθεντο. Μέσος ἀόρι. β.
ἐθέμην. ἐθέσο. ἢ ἔθου. ἔθετο.
ἐθέμεθον. ἔθεσθον. ἐθέσθην.
ἐθέμεθα. ἔθεσθε. ἔθεντο.

Προστακτικὰ ἐνεστῶς
τίθεσο ἢ τίθου. τιθέσθω.
τίθεσθον τιθέσθων.
τίθεσθε τιθέσθωσαν.

Μέσος ἀό. β.
θοῦ θέσθω.
θέσθον θέσθων.
θέσθε θέσθωσαν.

Εὐκτικὰ ἐνεστῶς.
τιθείμην τιθεῖο τιθεῖτο.
τιθείμεθον τιθεῖσθον σθην.
τιθείμεθα τιθεῖσθε. τιθεῖντο

Μέσος ἀόρι. β.
θείμην. θεῖο θεῖτο.
θείμεθον θεῖσθον θείσθην.
θείμεθα θεῖσθε θεῖντο.

Ὑποτακτικὰ ἐνεστῶσ.

Futuruu ponam.
Indicatia passiua p̄sēs.
Ponor poneri. ūel nere
ponitur. pōimini duo.
ponūt duo. poiur ni.
untur. Præteri ūīdscu;
ponebar baris uel bare
bat. donebamini duo.
bāt duo pōebāur mini
ant. Me: ifinitū scpum
positus sū uel fui es uel
sti ē uel it poiti estis d
positi runt duo. positi
fueriu' ti tis ri fuerunt

Imperatiua p̄sens.
Ponere ponatur.
ponimini duo ant d.
ponimini ponantur.
Mediū ifinitū secundū
ponitor tu ponitor ille
pōiminor duo. tor duo
poniminor nuntor.

Optatiua p̄sens. ūt
ponerer reris uel re ret
pōerēini duo rēt duo.
ponerēur mini rentur.
Mediū infinitū scđum
ūt posit' fuissē ses set.
positi setis duo. siti sent
Subiūctiua p̄sens duo

Cũ põar ris uel re nať.
ponáíni duo anť duo.
poníur miní · nantur
Me. Infinitũ ſcđum
Cũ poſitus fuero ris rit
poſití ritis duo rít duo.
poſíti fuerimus rís rít.
Infinitiua pſ̃ens.
Poní · Medíũ ifinítũ
ſcđuʒ · Poſitũ fuiſſe. &
relí qua ſimilíter ·
Partícipia præſens
Ille q̃ põiť illius q̃ níť.
Illa q̃ põiť illius q̃ níť.
Illud ꝙ põiť illi9 ꝙ níť
Medium ifinitũ ſcđum
Hic poſitus huíus ſiti
Hæc poſíta huíus ſitæ
Hoc poſitũ huíus ſití ·
De ſecũda coníugatõe
uerborum in μι ·
Secunda cõiugatío ín
μι. fit a ſecunda circũ-
flexoꝝ. & ín actiuo
η · habet in penultima
In paſſiuo autem
α · ut Siſto ſiſto ·
& paſſiuum Siſtŏr ·
& futuꝝ ſiſtam.
Indicatiua actiua pſ̃ens
Siſto ſiſtis ſiſtit

ἐὰν τιθῶμαι τιθῇ τιθῆται
τιθώμεθον · τιθῆσθον σθον
τιθώμεθα τιθῆσθε · θῶνται ·
Μέσος ἀόριστος · β ·
ἐὰν θῶμαι · θῇ · θῆται
θώμεθον · θῆσθον θῆσθον ·
θώμεθα · θῆσθε θῶνται.
Ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς ·
τίθεσθαι · Μέσος ἀόρι
στος · Ἀ · θέσθαι · καὶ τὰ
λοιπὰ ὁμοίως.
Μετοχαὶ ἐνεστῶς ·
Ὁ τιθέμενος τοῦ τιθεμένου
Ἡ τιθεμένη τῆς τιθεμένης
Τὸ τιθέμενον · τοῦ νου ·
Μέσος ἀόριστος δεύτερος
Ὁ θέμενος τοῦ θεμένου ·
Ἡ θεμένη · τῆς θεμένης ·
Τὸ θέμενον · τοῦ θεμένου ·
Περὶ · β · συζυγίας τῶν εἰς
μι · Δευτέρα συζυγία
τῶν εἰς μι · γίνεται ἀπὸ
τῆς δευτέρας τῶν περισ
πωμένων · καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνερ
γητικοῦ τὸ η. ἔχει ἐν τῇ πα
ραλοιγούσῃ ἐπὶ τοῦ παθη
τικοῦ δὲ τὸ α. οἷον · ἱστάω. ῶ
ἵστημι · καὶ τὸ παθητικὸν
ἵσταμαι. καὶ ὁ μέλλων στή
σω Ὁριστικὰ ἐνεργητ · ἐνε ·
ἵστημι · ἵστης · ἵστησιν

ἵστατον ἵστατον.
ἵσταμεν ἵστατε ἱστᾶσιν
Παρατατικός.
ἵστην ἵστης ἵστη. ἵστατον
ἱστάτην ἵσταμεν.
ἵστατε ἵστασαν Ἀόριστος
Δεύτερος. ἔστην ἔστης ἔστη.
ἔστητον ἐστήτην.
ἔστημεν ἔστητε ἔστησαν.
Προστακτικὰ ἐνεστῶς.
ἵσταθι ἱστάτω ἵστατον.
ἱστάτων. ἵστατε. ἱστάτωσαν
Ἀόριστος Δεύτερος.
στῆθι στήτω. στῆτον
στήτων. στῆτε στήτωσαν
Εὐκτικὰ ἐνεστῶς.
ἱσταίην ἱσταίης ἱσταίη.
ἱσταίητον ἱσταιήτην.
ἱσταίημεν. ἱσταίητε ἱσταίησαν
Ἀόριστος Δεύτερος.
σταίην σταίης σταίη
σταίητον σταιήτην. σταίημεν
στοίητε σταίησαν καὶ σταῖεν
Ὑποτακτικὰ ἐνεστῶς.
ἐὰν ἱστῶ ἱστᾷς ἱστᾷ. ἱστᾶτον
ἱστᾶτον. ἱστῶμεν ἱστᾶτε ἱστῶ
σιν Ἀόριστος. Β.
Ἐὰν στῶ στῇς στῆς στῇ στῆ/
τον στῆτον. στῶμεν στῆτε
στῶσιν. Ἀπαρέμφατα ἐνε.
ἱστάναι. Ἀόριστ. Β. στῆναι.

ſiſtitis duo. ſiſtũt duo.
ſiſtimus ſiſtitis ſiſtunt
Præteritũ imꝑfectũ
ſiſtebã bas bat. ſiſtebatis
duo ſiſtebant duo. Siſte
bamus tis bãt. Infinitũ
ſecundũ. Steti. ſti ſtit.
ſtetitis duo ſtunt duo.
ſtetimus ſtetiſtis terũt
Imperatiua præſens.
Siſte ſiſtat. ſiſtatis duo
ſiſtant duo. ſiſtatis ant.
Infinitum ſecundũ
Stato tu ato ille tote
duo anto duo. tote to.
Optatiua præſens.
Vtinam ſiſterẽ res ret.
ſiſteretis duo. rẽt duo.
ſiſteremus retis rent.
Infinitum ſecundũ
Vtinam ſtetiſſẽ ſes ſet.
ſtetiſſetis duo. ſẽt duo.
ſtetiſſemus ſetis ſent.
Subiunctiua ꝑſens.
Cum ſiſtam as at ſtatis
duo ſtant duo: ſiſtamus
tis ſtet. Infinitũ ſcdum
Cum ſtetero ris rit ritis
duo. rit duo. ſteterimus
tis rit. Infinitiua pſens
ſiſtere. Infinitũ. ii. ſta

tisse: & reliq̃ similiter.
Participia præsens
Hic sistés huius stéris
Hæc sistés hui⁹ sistétis
Hoc sistés huius stétis
Infinitũ secundum
Hic sistés huius stétis
Hæc sistés huius stétis
Hoc sistés huius stétis
Præsens Sisto.
Prætéitũipfcm̃ sistebá
Prætéritũpfectũ steti.
p̃téitũplusq̃pfcuz ste eã
Infinitũ primũ sistam
Infinitũ secũdũ sistam
Futurum sistam.
Indicatiua passiua p̃sés
Sistor rís uel re titur.
sistímini duo unť duo
sistiur sistimini unť.
Præteritũimpfectũ
Sistebar ris uel re bať.
sistebáini duo anť duo
sistebamur mini banť.
Imperatiua præsens
Sistere sistatur.
si stáini duo. stanť duo
sistamus sistáini sistanť
Optatiua præsens.
ut Sisterer ris uel re reť
sisteréini duo reť du

καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως
Μετοχαὶ ἐνεστῶς.
Ὁ ἱστὰς. τοῦ ἱστάντος.
Ἡ ἱστᾶσα. τῆς ἱστάσης.
Τὸ ἱστὰν. τοῦ ἱστάντος
Ἀόρι. δεύτερος.
Ὁ στὰς. τοῦ στάντος.
Ἡ στᾶσα. τῆς στάσης.
Τὸ στὰν. τοῦ στάντος.
Ἐνεστὼς. ἵστημι.
Παρατατικὸς. ἵστην.
Παρακείμενος. ἕστηκα
ὑπερσυντέλικος. εἱστήκειν
Ἀόρισ. πρῶτος. ἔστησα.
Ἀόριστος δεύτε. ἔστην.
Μέλλων. στήσω.
Ὁριστικὰ. παθητικὰ. ἐνε.
ἵσταμαι. ἵστασαι ἵσταται
ἱστάμεθον ἵστασθον. σθον.
ἱστάμεθα ἵστασθε ἵστανται.
Παρατατικὸς.
ἱστάμην ἵστασο ἵστατο.
ἱστάμεθον ἵστασθον σθην.
ἱστάμεθα ἵστασθε ἵσταντο.
Προστακτικὰ ἐνεστῶς
ἵστασο καὶ ἵστω. ἱστάσθω.
ἵστασθον ἱστάσθων.
ἵστασθε ἱστάσθωσαν.
Εὐκτικὰ ἐνεστῶς.
ἱσταίμην ἱσταῖο ἱσταῖτο
ἱσταίμεθον ἱσταῖσθον σθην

ἱσταίμεθα ἱσταῖσθε ἱσταῖντο
ὑποτακτικὰ ἐνεστῶς.
ἐὰν ἱστῶμαι· ἱστᾷ· ἱστᾶται·
ἱστώμεθον ἱστᾶσθον· σθον·
ἱστώμεθα ἱστᾶσθε ἱστῶνται·
Ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς.
ἵστασθαι· καὶ οἱ ἕτεροι χρό/
νοι ὁμοίως τοῖς ἄλλοις
βαρυτόνοις κλίνονται·
Μετοχαὶ ἐνεστῶς·
Ὁ ἱστάμενος· τοῦ μένου·
Ἡ ἱσταμένη· τῆς μένης·
Τὸ ἱστάμενον·
Τοῦ ἱσταμένου·
Περὶ τρίτης συζυγίας τῶν
εἰς μι·
Τρίτη συζυγία τῶν εἰς μι
γίνεται ἀπὸ τῆς τρίτης
τῶν περισπωμένων. καὶ ἐπὶ
τοῦ ἐνεργητικοῦ τὸ ω μέ/
γα ἔχει ἐν τῇ παραληγού/
σῃ ἐπὶ δὲ τοῦ παθητικοῦ
τὸ ο μικρὸν· οἷον διδόω.
διδῶ. δίδωμι· καὶ τὸ πα/
θητικὸν δίδομαι· ὁ
μέλλων δώσω·
Ὁριστικὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστ·
δίδωμι δίδως· δίδωσι·
δίδοτον δίδοτον·
δίδομεν δίδοτε διδοῦσι
καὶ διδόασιν· Παρατακ.

sisteremur mini rentur·
Subiunctiua pñs
cū Sistar aris uel re at
sistamur duo sistãt duo
sistamur mini antur.
Infiniti ua præsens
Sisti & reliqua tẽpora.
similiter aliis uaritonis
declinantur·
Participia præsens·
Ille q sistit illius q stur
Illa q̄ sistit illius q̄ stur
Illud quod sistur·
illius quod sistitur·
De tertia coniugatiõe
in mi·
Tertia cõiugatio i mi
fit a tertia·
Circumflexorum· &
in actiuo· ω·
magnũ habet in penul
tima. In passiuo aũt·
o· paruum· ut
do do do·
passiuum dor.
Futurum dabor.
Indicatiua actiua pñs.
Do das dat
datis duo. dant duo·
damus datis dãt & dãt.
Præteritũimperfectum

Dabam dabas dabat.
dabatis duo. bant duo
dabamus batis bant.
Infinitum secūdū.
Dedi dedisti dedit
dedistis duo. rūt duo.
dedimus stis rūt uel re
Imperatiua p̄sens.
Da det. Detis duo.
dent duo. detis dent.
Infinitū secundum.
Dato tu. to ille. datote.
duo. to duo. datote to.
Optatiua præsens.
Vtinā darē res ret.
daretis duo. darēt duo
daremus daretis arent.
Infi. scđuꝫ ūt ddissē es
set. dedissetis duo sent.
duo dedissemus tis sēt
Subiūctiua p̄sens.
Cum dem des det.
detis duo. dent duo.
demus detis den.
Infi. scđuꝫ cū dedero
ris rit dederitis duo de-
derint duo. mus tis rit
Infinitiua præsens.
Dare. Infinitū secūdū.
dedisse. & similia.
Participia præsensr

ἐδίδων ἐδίδως ἐδίδω.
ἐδίδοτον. ἐδιδότην.
ἐδίδομεν. ἐδίδοτε. οσαν.
Ἀόριστος. β.
ἔδων. ἔδως. ἔδω.
ἔδοτον. ἐδότην.
ἔδομεν. ἔδοτε. ἔδοσαν.
Προστακτικὰ. ἐνεστῶς.
Δίδοθι. διδότω. δίδοτον
διδότων. δίδοτε. τωσαν
Ἀόριστος δεύτερος.
Δὸς δότω. δότων
δότων. δότε δότωσαν.
Εὐκτικὰ ἐνεστῶς.
Διδοίην. διδοίης. διδοίη
διδοιήτον διδοιήτην
διδοίημεν διδοίητε. ή
σαν. Ἀόριστος. β. δοί
ην δοίης δοίη. δοίητον.
δοιήτην. δοίημεν. δοοί-
τε δοίησαν.
Ὑποτακτικὰ ἐνεστῶς
Ἐὰν διδῶ. διδῷς. διδῷ. δι
δῶτον. διδῶτον. δι
δῶμεν διδῶτε. διδῶσιν.
Ἀόριστος δεύτερος.
Ἐὰν δῶ. δῷς. δῷ.
δῶτον. δῶτον. δῶμεν.
δῶτε. δῶσιν Ἀπαρέμφα
τα ἐνεστῶς. Δίδοσθαι. Ἀόρ.
β. δοῦναι. καὶ τὰ ὅμοια.

Ὁ διδοὶς · τοῦ διδόντος	Híc dans huius dantis
Ἡ διδοῖσα τοῦ διδοίσης	Hæc dans huius dantís
Τὸ διδὸν τοῦ διδόντος	Hoc dans huius dantís
Ἀόριστος δεύτερος ·	Infinitũ ſecundum
Ὁ δοὶς · τοῦ δόντος	Ille q dedit illius q dit.
Ἡ δοῖσα · τῆς δοίσης ·	Illa q̇ dedit íllius q̇ dít
Τὸ δὸν · τοῦ δόντος	Illđ qđ dedit illiꝰ ꝙ dit
Ἐνεστὼς · δίδωμι ·	Præſens · do ·
Παρατατικὸς ἐδίδων ·	Præteritũiperfectũ dabã
Παρακείμενος · δέδωκα ·	Præteritũperfectũ dedi
ὑπερσυντέλικος ·	Præteritũ pluſq̃perfect
ἐδεδώκειν ·	um dederam ·
Ἀόριστος · β · ἔδωκα ·	Infinitũ ṕmum dedí ·
Ἀόριστος · β · ἔδων ·	Infinitum ſecũdũ dedi
Μέλλων · δώσα ·	Fururum dabo ·
Ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνεστώς ·	Indicatia paſſiua p̃ſens
Δίδομαι δίδοσαι · οται ·	Dor daris uel dare dat̃ ·
Διδόμεθον δίδοσθον σθον	damini duo · dant̃ duo
Διδόμεθα δίδοσθε · ονται	damur damini dantur
Παρατατικὸς	Præteritumiperfectum
ἐδιδόμην ἐδίδου ἐδίδο	Dabar dabarís uel bare
το · ἐδιδόμεθον ἐδίδοσθον	bat̃ dabamini duo da-
ἐδιδόσθην ἐδιδόμεθα · ἐδι	bantur duo · dabamur
δοσθε · ἐδίδοντο ·	bamíni bantur ·
Μέσος ἀόριστος · β ·	Medíum ĩfinitum ꝓm
ἐδόμην ἔδοσο καὶ ἔδου	datꝰ ſũ uel fui es uel ſti
ἔδοτο · ἐδόμεθον ·	ẽ uel fuit · dati eſtis uel
ἔδοσθον ἐδόσθην ·	ſtis d dati erit uel runt
ἐδόμεθα ἔδοσθε ·	d · ati ſumꝰ uel mꝰ eſtis
ἔδοντο ·	uel ſtís · ſunt rũt uel re ·
Προστακτικὰ · ἐνεστώς ·	Imperatiua p̃ſens e

Dare. detur.
demini duo détur duo
demini dentur.
Mediū īfinitū secundū
darot tu. dator ille.
damior duo dātor duo
daminor dantor.

Optatiua præsens.

Vt. darer rēris uēl rere
ret daremini. duo darē
tur duo. daremur mini
rēt. Medū īfinitū s̄m.
Vtinā datus essē ses et.
dati eētis duo essēt duo
dati essemus setis sent.

Subiūctiua præsens

cū der deris uel re det
demini duo dent duo.
demur demini détur.
Me. īfinitum secundū
Cū datus ero eris erit.
dati eritis duo dati rūt
duo. dati erimꝰ tis erūt

Infinitiua præsens.

dari. Me īfinitū s̄cdm.
datū esse & similia.

Participia præsens:

Ille qui datur.
illius qui datur.
Illa quæ datur.
illius quæ datur

Δίδοσο καὶ δίδου διδόσθω
διδόσθον· διδόσθων· δί
δοσθε· διδόσθωσαν·

Μέσος ἀόριστος ·β·

Δοῦ· Δόσθω·
Δόσθον· Δόσθων·
Δόσθε· Δόσθωσαν·

Εὐκτικὰ ἐνεστῶς·

Διδοίμην· διδοῖο· διδοῖ
το· διδοίμεθον· διδοῖσθον
σθην· διδοίμεθα· διδοῖσθε
διδοῖντο· Μέσ. ἀόρ. β
Δοίμην· δοῖο· δοῖτο·
Δοίμεθον δοῖσθον· σθην
Δοίμεθα· δοῖσθε· δοῖντο

Ὑποτακτικὰ ἐνεστῶς·

Ἐὰν διδῶμαι· διδῷ· διδῶται
διδώμεθον· διδῶσθον· ον·
διδώμεθα· σθε· διδῶνται

Μέσος ἀόριστος δεύ·

Ἐὰν δῶμαι· δῷ· δῶται·
δώμεθον· δῶσθον· σθον·
δώμεθα· δῶσθε· δῶνται·

Ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς·

Δίδοσθαι· Μέσ. ἀόρ. β
Δόσθαι· καὶ τὰ ὅμοια·

Μετοχαὶ ἐνεστῶς·

Ὁ διδόμενος·
Τοῦ διδομένου·
Ἡ διδομένη·
Τῆς διδομένης·

τὸ διδόμενον.
Τοῦ διδομένου.
Μέσος ἀόριστος. β.
Ὁ δόμενος. τοῦ δομένου.
Ἡ δομένη. τῆς δομένης
τὸ δόμενον. τοῦ δομένου
Περὶ τετάρτης συζυγίας.
Τετάρτη συζυγία τῶν εἰς
μι. γίνεται ἀπὸ τῆς ἕκτης
τῶν βαρυτόνων εἰς. ω. καθαρὸν λυγούσης. καὶ ἐπὶ τοῦ
ἐνεργητικοῦ τὸ. υ. ἔχει. οἷον ζευγνύω ζεύγνυμι. τὸ
παθητικὸν ζεύγνυμαι. ὁ μέλλων ζευγνύσω.
Ὁριστικὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστ.
ζεύγνυμι. ζεύγνυς. γνυσι
ζεύγνυτον. ζεύγνυτον. ζεύγνυμεν ζεύγνυτε ζευγνύσιν. ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου.
Παρατατικός.
ἐζεύγνυν. ἐζεύγνυς. ἐζεύγνυ. ἐζεύγνυτον. ἐζευγνύτην. ἐζεύγνυμεν. γνυτε. ἐζεύγνυσαν. Σημείωσαι ὅτι οἱ ἄλλοι χρόνοι ταύτης τῆς συζυγίας ἐξέλιπον ἐν τοῖς ὁριστικοῖς.
Προστακτικὰ ἐνεστῶς.
Ζεύγνυθι ζευγνύτω. ζεύγνυτον. τῶν. ζεύγνυτε. σαν.

illud quod datur.
illius quod datur.
Me. Infini ũ secundũ.
Datus huius dati.
Data huius datæ.
Datum huius dati.
De quarta cõiugatiõe
Quarta Coniugatio.
in. μι. fit a sexta Varitonorũ in. ω. purum terminatæ & in actiuo υ. habet. ut.
Iungo. iungo. passiuum iungor. Futurũ iungam.
Indicatiua actiua præsẽs
Iungo iungis iungit.
iũgitis duo. iũgũt duo. iũgimus iungitis iungunt. a Varitono.
Præteritum impfectũ
Iungebam ebas iungebat. iũgebãus duo iũgebãt duo iungebãus tis. iungebãt. Nota quod alia tẽpora huius coniugationis desunt in indicatiuis.
Impatiua præsens:
Iũge iũgat. iũgatis duo iũgãt duo. iũgatis ant.

Cætera tēpora deficiāt.
Infinitiua præsens.
Iungere. Cætera tēpora in usu non sunt.
Participia præsens.
Hic iūgēs huius gētis
Hæc iūgēs huius gētis
Hoc iūgens huius tis.
Indicatiua passiua p̄ſēſ
Iūgor geris uel ger gi̋
Iūgimini d o. gunt d
Iungitur mini guntur.
Præteritūiperfectū.
iuugebar ris uel retur
Iūgebāmi ni duo. ant d
iūgebamini iūgebant.
Imperatiua præsens
iungere iungatur iun
gemini duo gant duo
iungamini iungantur
Infinitiua præsens.
iungi. Alia tempora.
cæterorū modorū inu
sitata omnino.
Participia præsens.
Ille q iungitur.
illius qui iungitur.
Illa quæ iungitur.
illius quæ iungi ur
Illud quod iungitur.
illius qđ iungitur.

Οἱ ἄλλοι χρόνοι ἐξέλιπον
Ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς.
Ζεύγνυσθαι. Οἱ ἕτεροι
χρόνοι ἄχρηστοι.
Μετοχαὶ ἐνεστῶς.
Ὁ ζευγνὺς. τοῦ ζεύγνυντος
Ἡ ζευγνῦσα τῆς γνύσης
Τὸ ζευγνὺν. τοῦ νύντος
Ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνεστῶσ
ζεύγνυμαι ζεύγνυσαι. ται
ζευγνύμεθον ζεύγνυσθον.
σθον. ζευγνύμεθα. σθε.
ζεύγνυνται. Παρατατικὸς.
ἐζευγνύμην ἐζευγνύσο. το
ἐζεύγνυσθον. σθον. σθην.
ἐζευγνύμεθα. σθε. νυντο.
Προστακτικὰ ἐνεστῶς.
ζεύγνυσο. ζευγνύσθω.
ζεύγνυσθον ζευγνύσθων.
ζεύγνυσθε. ζευγνύσθωσαν
Ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς.
ζεύγνυσθαι. οἱ ἄλλοι
χρόνοι τῶν ἄλλων ἐγκλί
σεων ὅλως.
Μετοχαὶ ἐνεστῶς.
Ὁ ζευγνύμενος.
τοῦ ζευγνυμένου.
Ἡ ζευγνυμένη.
Τῆς ζευγνυμένης.
Τὸ ζευγνύμενον.
Τοῦ ζευγνυμένου.

Περὶ ἀντωνυμίας.

Πόσα εἴδη τῶν ἀντωνυμι
ῶν. πέντε· πρωτότυποι·
κτητικαὶ· δεικτικαὶ· ἐπι/
ταγματικαὶ· ἀναφορικαὶ
καὶ σύνθετε·

Πόσαι πρωτότυποι. τρεῖς
ἐγώ. σύ. ὅς. Ενικὰ·
ἐγώ. ἐμοῦ. ἐμοί ἐμέ. Δυικὰ
νῶι. καὶ νώ. νῶιν. καὶ νῶν·
Πληθυντικὰ·
ἡμεῖς. ἡμῶν. ἡμῖν. ἡμᾶς.
Ενικὰ· σύ. σοῦ. σοί. σέ. Δυι
σφῶι. καὶ σφώ. σφῶιν καὶ
σφῶν· Πληθυντικὰ·
ὑμεῖς. ὑμῶν. ὑμῖν. ὑμᾶς·

Ενικὰ· ὅς ἄχηστον ἐπὶ τῆς
εὐθείας· οὗ. οἷ. ἕ· Δυικὰ·
σφὶ καὶ σφωέ. σφωῖν. Πλη.
σφεῖς σφεῖς. σφέων σφῶν
σφίσι σφέας. σφᾶς.

Πόσαι κτητικαὶ. ὀκτώ. ἀπὸ
τῶν πρωτοτύπων παρα/
γομέναι· ἐμὸς. σὸς. ἑὸς·
νωίτερος. σφωίτερος. ἡμέ
τερος. ὑμέτερος. σφέτερος
ὧν ἑκάστη ἐν τρισὶ γένεσι
λεγέται. οἷον ὁ ἐμὸς. ἡ ἐμὴ
τὸ ἐμόν· ὁ νωίτερος. ρα. τὸ
νωίτερον καὶ τὰ λοιπὰ·

De Pronomine.

Quot ſpecies Pronomi
num? qnq; Primitiuæ:
poſſeſſiuæ: dẽonſtratiue
ordinatiuæ uel relatiue
& compoſitæ.

Quot primitiuæ? tres
ego tu ſui. Sigularia.
Ego mei uel mis mihi
me. Dua. nos duo. nos
duos nrũ uel nri duo
rum nobis duob9. Plu
nos noſtrũ uel nri no/
bis nos. Si. tu tui tibi te
Du. uos duo nos duos
urũ uel uri duo℞ uo/
bis h9. Pluralis. uos ue/
ſtr℞ uel uri uobis uos.
Sigularia ſui i uſitatũ i
nro ſui ſibi ſe Dualia.
Sui duo℞ ſibi duobus
Pluralia. ſui ſibi ſe.

Quot poſſeſſiuæ? octo
a primitiuis deriuatæ.
meus tuus ſuus noſter
duo℞ ueſter duo℞ ur
ueſter ſuus quo℞ ſin/
gula i tribus gñribus dr
ut me9 mea meũ nrũ
nra noſtr℞ & reliqua.

Quot demõstratiæ? vi.
hic. hæc. hoc. ille. illa
illud. Sigularia hic hu
ius. huic. hunc. o hic
Dual. duo hi. duos hos
duoꝝ hoꝝ. duobꝯ his
o duo hi. Plural. hi.
hoꝝ. his. hos. o hi.
Sigularia: Hæc huius.
huic. hanc. o hæ.
Dua. duæ hæ duas has
duaꝝ haꝝ duabꝯ his o
duæ hæ. Pluralia.
hæ haꝝ his has o hæ.
Singularia. Hoc huius
huic. hoc. o hoc. Dua.
duo hæc duo hæc duo
rum hoꝝ duobꝯ his o
hæc Pluralia hæc hoꝝ
his hæc.
Ille. illius illi.
illum & reliqua per
nominum declinatur.
declinationes.
Quot ordiatiuæ? una.
in tribus generibus di
cta. Ipse ipsa ipsum.
accipitur autem & in
tribus psonis. pro. ego:
tu ille.
Quot compositæ? tres:

Πόσαι δεικτικαὶ ἕξ οὗτος
ἀντὶ τοῦτο ἐκεῖνος. ἐκείνη
ἐκεῖνο. Ενικὰ. οὗτος τού
του. τούτῳ. τοῦτον. ὦ οὗ
τος. Δυικὰ. τούτω.
τούτοιν ὦ τούτω.
Πληθυντικὰ. οὗτοι. τού
των. τούτοις. τούτους. ὦ
οὗτοι. Ενικὰ. αὕτη. ταύ
της. ταύτῃ. ταύτην ὦ αὕ
τη. Δυικὰ. ταύτα. ταύταιν
ὦ ταύτα.
Πληθυντικὰ. αὗται τούτων
ταύταις. ταύτας. ὦ αὗται
Ενικὰ. τοῦτο. τούτου.
τούτῳ. τοῦτο. ὦ τοῦτο.
Δυικὰ. τούτω. τούτοιν ὦ
τούτω. Πληθυντικὰ.
ταῦτα. τούτων. τούτοις.
ταῦτα. ὦ ταῦτα.
ἐκεῖνος. ἐκείνου. ἐκείνῳ.
ἐκεῖνον. καὶ τὰ λοιπὰ κα
τὰ τὰς τῶν ὀνομάτων κλί
νονται κλίσεις
Πόσαι ἐπιταγματικαὶ. μία
ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν λεγο
μένη. αὐτὸς. αὐτή. αὐτὸ
λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
τριῶν προσώπων. ἀντὶ τοῦ
ἐγὼ. σὺ. ἐκεῖνος.
Πόσαι σύνθετοι. τρεῖς αἱ

ἐυθεῖαν οὐκ ἔχουσιν.
ἀρσενικὰ ἐμαυτοῦ ἐμαυτῷ ἐμαυτόν. θηλικὰ.
ἐμαυτῆς. ἐμαυτῇ. ἐμαυτὴν οὐδέτερα. ἐμαυτοῦ. τῷ. ἐ/μαυτό. ὁμοίως καὶ σεαυτοῦ καὶ ἑαυτοῦ. ἑαυτοῦ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς διῃρημέ/νως καὶ συνθέτως κλίνε/ται. οἷον ἑαυτῶν. καὶ σφῶν αὐτῶν ἑαυτοῖς καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἑαυτοῖς καὶ σφᾶς αὐτούς. Περὶ προθέσεως
Πόσαι προθέσεις. Δεκαοκτὼ μονοσύλλαβοι μὲν ἕξ ἐν ἐις. ἐξ σὺν πρὸς πρὸ δισυλλαβοι δὲ δυοκαίδεκα ἀνά. κατά. διά. μετά. παρά ἀντί. ἐπί. περί. ἀμφί. ἀπό. ὑπό. ὑπέρ. ἰστέον ὅτι καί τινα ἐπιρρήματα ἀντὶ προθέσεων λαμβάνεται. ἅ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γενικῇ συντάσσεται. οἷον ἄνευ. μέχρι.
ῥήματα ἀνώμαλα.
ἐνεστὼς. φθάνω.
μέλλων. φθάσω.
ἀόριστος. α. ἔφθασα. ἀόρι. β. ἔφθην. ὁ φθὰς ὁ φθάσας. ἐνεστὼς. λαμβάνω

quæ nominatiuū nō hñt Masculina. meiip̄ mihi ipi. Meiipsū. Fœminina meiipi, mihiipsi meipā Neutra meiipsius mihi ipi meipsū. Similitē & tu ipi, & suiipsi. Suiipus i pluralibus diu sue & cōposite declinant ut suiipsorum suiipsorum. sibiipsis sibiipsis. seipsos seipsos.
De præpositione.
Quot pposiciões? decē octo & uni' syllabæ sē sex. In in ex. cū cū. ante duarū āt syllabarū duo deci. p secūdū p cum. apud pro. super. de de: ab sub pro. Sciendū q̄ quædam aduerbia pro ppositiōibus accipiūt. quæ utplurimū cum gtō cōstuunt. ut pter usque.
Verba inæqualia.
Præsens. præocupo.
Futurū præocupabo.
Infinitū. i. pocupaui
Infi. ii. præocupaui ille q̄ poccupauit. Præsēs

Accipio.Me.fu.accipiã
Præteritũpfectũ accepi
Infi.fcđm accepi pſens
Diſco.Medium futuꝝ
diſcã Præteritũpfcuꝫ di
dici.Infi. fcđm didici.
Præſẽs.obliuiſcor Fu.
obliuiſcã.Me.p̃teitũpfe
ctũ oblit⁹ ſũ.Infi. fcđm.
oblit⁹ ſum pſẽs·Aberro
Fu.abĕrabor p̃teritũpfe
ctũ aberraui.Infi.fcđm
aberraui.pſes.Cõtingo
Mediũ futuꝝ cõtingã.
p̃teitũpfcuꝫ cõtigi.Infi.
fcđm cõtigi.pſẽs.Sẽtio
Me fu. ſentiam p̃teritũ
perfectũ ſenſi.Mediũ ifi
nitũ ſcđm ſenſi præſens
Fio uel fio·Medium.
Fututum fiam p̃teritũ
iperfectũ factus ſũ. Me
diũ p̃teitũperfcuꝫ fact⁹
ſũ·Me.ifinitũ ſcđm fact⁹
ſũ pſens. Patior.Medi
um futuꝝ:Patiar·Me.
p̃teritũpfectũ paſſus ſũ
Infi.fcđm·paſſus ſum
pſẽs cognoſco.Futuꝝ co
gnoſcã p̃teritũ pfcũꝫ gnoui
Infi. ſecun.gnoui pſẽs

Μέσος μέλλ·λήψομαι·
Παρακείμενος· εἴληφα·
Ἀόριστος δεύτ. ἔλαβον·
Ἐνεστὼς·μανθάνω·Μέ/
σος μέλ·μαθήσομαι Πα
ρακεί·μεμάθηκα·Ἀόρ·β·
ἔμαθον·Ἐνεστ·λανθάνω·
Μέλ·λήσω·Μέσος παρα
κεί.λέληθα.Ἀόρ·β·ἔλαθον
Ἐνεστὼς. ἁμαρτάνω·
Μέλλων ἁμαρτήσω·Πα/
ρακεί·ἡμάρτηκα·Ἀόρι·β·
ἥμαρτον·Ἐνεστὼς·συμ/
βαίνω·Μέσος μέλ.συμ/
βήσομαι·Παρακ·συμβέ
βηκα·Ἀόρι·β·συνέβην·
Ἐνεστ.αἰσθάνομαι.μέσ.μέλ
αἰσθήσομαι.Παρακ·ἤσθη
μαι.Μέσ ἀόρι.β ᾐσθόμην
Ἐνεστὼς· Γίνομαι ἢ γινό
μαι·Μέσ.μελ.γενήσομαι
Παρακείμεν·γεγένημαι·
Μέσος παρακείμενος·
γέγονα·Μέσος ἀόριστ·β
ἐγενόμην·Ἐνεστ·πάσχω·
Μέσος μέλ·πείσομαι·
Μέσος παρακεί·πέπονθα
Ἀόριστος δεύτερος ἔπαθον
Ἐνεστὼς γινώσκω·Μέλ·
γνώσω Παρακ·ἔγνωκα·
Ἀόρ·β·ἔγνων·Ἐνεστὼς·

ἔρχομαι· Μέσ· μέλ· ἐλεύ
σομαι. Μέσ. παρακ. ἐλήλυ
θα· Ἀόρ. Β· ἦλθον. Ἐνεστὼσ
Τυγχάνω· Μεσ. μέλ·
τεύξομαι· Παρακείμενος
τετύχηκα· Ἀόρ. Β· ἔτυχον
Ἐνεστὼς· ἔχω· Μελ· ἕξω.
Παρακεί· ἔσχηκα· Ἀόρ· Β.
ἔσχον· Ἐνεστὼς· πίπτω·
Μέσ. μέλ. πεσοῦμαι· Πα-
ρακεί· πέπτωκα· Ἀόρ· Β·
ἔπεσον. Ἐνεσ. πίνω. Μέλ·
πώσω Παρακ. πέπωκα. Ἀό
ρι. Β. ἔπιον. Ἐνεσ. φέρω. Μελ
οἴσω· Μέσος παρακείμε·
ἐνήνοχα· Ἀόρ. Α. ἤνεγκα.
Ἐνεστὼς. βάλλω· Μέλλων
βαλῶ· Παρακ· βέβληκα·
Ἀόρ· Β· ἔβαλον. Ἐνεστὼς.
θέλω· Μέλ· θελήσω· Ἀόρ·
Β· ἐθέλησα. ἢ ἠθέλησα· Ὁ
θελήσας ἢ καὶ ὁ ἐθελήσας·
λέγεται· Ἐνεσ· ὁράω· Πα
ρατ· ἑώραον. Παρακ. ἑώρα
κα· ὁ ἑωρακὼς
Ἐνεστὼς. ὠνοῦμαι. Παρακ.
ἐώνημαι. ὁ ἐωνήμενος. Ἐνε
στὼς ἀνοίγω· ἀπὸ τοῦ οἴ
γω· Παρακ. ἀνέωκα· τὸ. ε.
προσλαμβάνει· οὕτω καὶ
τὸ ἔοικα ἀπὸ τοῦ εἴκω·

Venio Me. futurũ Ve
niã. M. p̃teritũpfcũ; uel
ĩfinitũ ſcd̃m uei. p̃ſens
Cõtigo. Mediũ futurũ.
cõtingã. p̃teritũpfectũ
cõtigi. ĩfi ſcd̃m cõtigi
p̃ſẽs hẽo. futurũ habebo
ptm̃pfcm̃ hũi. infi. ſcm
hũi. p̃ſens. Cado. M. fu
turũ. cadã p̃teritũpfectũ
cecidi Infi. ſcm cecidi
p̃ſẽs bibo. futurũ bibã·
p̃teritũpfectũ; bibi. Infi·
ſcm bibi. p̃ſes fero fu·
ferã Me p̃teritũpfectũ.
tuli. Infi. primũ· tuli·
p̃ſẽs iacio futurũ iaciã
p̃teritũpfectũ ieci. Infi.
ſecũdũ ieci p̃ſẽs· Volo.
futurũ uolam. Infi. ſcm
uolui uel uolui Hic ue
lẽs uel uelẽs dicit præ
ſens. Video p̃teritũipfe
ctũ uidebã p̃teritũ pfe-
ctũ uidi· Hic q uidit.
p̃ſẽs Emo præteritũ pfe
ctũ emi hic q emit præ
ſens. Apio. ab aperio·
præteritũpfectũ apui·
Accipit ε· Sic & uide
tur a uideor· f

Præsẽs.iuẽio futuꝝ in uenia pteritũpfcu; iueni. Infi.ii.iueĩ pſẽs pficiſcor. Me.ifi.f3 pfect⁹ ſũ.ptẽitũpfectũ pfect⁹ ſũ.pſẽs Polliceor.Me. Fu.pollicebõ.Me Infi. fm pollicit⁹ ſũ.pteritũ pfectũ pollicit⁹ ſũ pſẽs fido futuꝝ fidã. Infinitũ ſcđm fidi. pſens. Interrogo. Mediũ futũꝝ Interrogabo.Mediũ Infini ſecũdũ iterrogaui ptẽitũpfectũ itẽrrogaui;pſẽs.Morior.M.fu. moriar uel moriar.Infi.f3.mortu⁹ ſũ pſẽs augeo.fu.augebo pſẽs uolo futuꝝ uolabo.pteritũ perfectũ uolaui.

De cõparatiõe Nominis.

Nomen cõparatiuũ eſt per qđ cõparati fit ad eiuſdẽ generis.ut Achilles fortior Græcis: uel Troianis.

Formæ Cõparatiuoꝝ. duo ſũ: uel.n.i γω.uel

ἐνεστῶς.εὑρίσκω.μέλ.εὑρήσω.Παρακ.εὕρηκα.Ἀόρ.β.εὗρον.ἐνεστ.ἀφικνοῦμαι μέσος μέλ.ἀφίξομαι.μέ.ἀόρι.β.ἀφικόμην.Παρακ.ἀφῖγμαι.ἐνεστ.ὑπισχνοῦμαι.μέσος μέλλων.ὑποσχήσομαι.μέσος ἀόρ.β.ὑπεσχόμην.Παρακείμενος.ὑπέσχημαι.ἐνεστ.ῥήγνυμι.μέλ.ῥήξω.Ἀόρ.β.ἐρράγην.ἐνεστῶσ πυνθάνομαι.μέσος μέλ.πεύσομαι.μέσος ἀόριστος.β.ἐπυθόμην.Παρακείμεπέπυσμαι.ἐνεστῶς.θνήσκω.μέσος μέλ.θανοῦμαι.ἢ τεθνήξομαι.Ἀόρι.β.ἔθανον.Παρακείμενος τέθνηκα.ἐνεστῶς.αὔξω.μέλ.αὐξήσω.ἐνεστ.πέτομαι.μέλ πετάσω.Παρακείμενος.πέπτοκα.

Περὶ συγκρίσεως τοῦ ὀνόματος. Συγκριτικὸν ὄνομα ἐστὶ δι᾽ οὗ σύγκρισις γίνεται πρὸς ὁμογενεῖς.οἷον ἀχιλλεὺς ἦν ἰσχυρότερος τῶν ἑλλήνων ἢ τῶν τρώων.

οἱ τύποι τῶν συγκριτικῶν Δύο εἰσὶν ἢ γὰρ εἰς.ων.ἢ

εἰς τερος λήγει. οἷον πλου σιώτερος: μείζων. τὰ εἰς ος λήγοντα ὀνόματα εἰ μὲν μακρὰ εἴη ἡ παραλήγουσα ἢ φύσει ἢ θέσει. τότε το ο ἔσχατον εἰς ο μικρὸν μένει καὶ ἐνθέσει τοῦ τερος τὸ συγκριτικὸν ποιεῖ. οἷον ἔνδοξος ἐνδοξότερος παλαιὸς παλαιότερος πρᾶος πραό τερος. εἰ δὲ βραχεῖα εἴη τὸ ο μικρὸν εἰς εἰς ω μέγα τρέπεται. οἷον ὠφέλιμος ὠφελιμότερος. νέος νεότε ρος ὁμοίως καὶ τὰ ὑπερθέτι κὰ προσθέσει τοῦ τατος σχηματίζονται. οἷον ἔνδοξος ἐνδοξότατος. παλαιὸς παλαιότατος. ὠφέλιμος ὠφελιμότατος. πλὴν τοῦ μέγας μείζων μέγιστος καλὸς καλλίων. κάλλιστος. ἀγαθὸς. βελτίων ἢ ἀμείνων. ἢ κρείττων. βέλτιστος. ἄριστος. κράτιστος. πολὺς. πλείων. πλεῖστος. κακὸς κακίων. ἢ χείρων. κάκιστος. μικρὸς. μείων ἢ ἥττων. ἢ ἐλάττων. ἐλάχιστος ἐχθρὸς ἐχθίων. ἔχθιστος. αἰσχρὸς. αἰσχρίων.

ĩ τερος desinit. ut di tior. maior.
Nomina in ος. desinẽtia. si pẽultĩa uel natura uel positione longa sit. tũc o ultĩa in o parua manet & positione τερος cõparatiũ facit ut gloriosi⁹ gloriosior. Antiquus antiquior. Mitis mitior. Si autẽ breuis sit. o parua in ω grãdem uertitur. ut Vtilis utilior. Iuuenis iunior. Similiter & Superlatiua positione τατος figurãtur: ut gloriosus gloriosissim⁹ Antiquus utillimus. Vtilis utilimus.
Præter magnus maior maxius. Pulcher rior. pulcherimus. Bon⁹ melior uel melior uel melior. Optius optiusop tius. Mult⁹ pl⁹ plurius Malus peior uel peior: pessimus. Paruus minor uel nor uel deteriõ mini⁹. Inimicus inimicior simo. Turpis pior.

pissimꝰ Amicus · cior
amicissimus p syncopã
Facilis facilior facillimꝰ.
Si in ης .per εος .& οις
sit:a neutro in ες · fi
guratur Comparatiuũ
adiectione τερος: ut
pius · pium · magis pi
um · & Superlatiuum
adiectione τατος :ut
Verus uerum uerior·
uerissimus · Diligens
diligẽs diligentior di
lilige̅tissius · Si aũt in
ις . p υτερος · Cõpa/
ratiuũ · & p υτατος ·
Superlatiuum facit. ut
Breuis breuior breuis/
ssimꝰ · Dulcis tñ dul/
cior dulcissimus. celer
celerior celerimus ·
Cætera aũt in aliud qd
desinẽtia · utplurimũ
ĩ εστερος & εστατος
faciunt.ut integer inte
grior integerrimus ·
Beniuolens beniuolen
tior·beniuole̅tissimus·
Comperatiua genitiuo
cõstruũtur. ut iunior.
te sum.uel fortior .uel

ἄισχιστος.φίλος.φίλτερος
φίλτατος κατὰ συγκοπὴν
ῥᾴδιος.ῥᾷων ῥᾷστος ·
ἐι δὲ ἐις .ης. διὰ τοῦ εος καὶ
οις ἔιη ἀπὸ τοῦ ὀυδετέρου
ἐις ες σχηματίζεται τὸ συ
γκριτικὸν προσθέσει τοῦ
τερος. ὁιον ἐυσεβὴς ἐυσε/
βὲς ἐυσεβέστερος.καὶ τὸ ὑ/
περθετικὸν.προσθέσει τοῦ
τατος. ὁιον ἀληθὴς. ἀλη
θὲς ἀληθέστερος. ἀληθέστα
τος.ἀκριβὴς ἀκριβὲς ἀκρι
βέστρος.ἀκριβέστατος ἐι δὲ
ἐις εἱς.διὰ τοῦ υτερος τὸ
συγκριτικὸν.καὶ διὰ τοῦ
υτατος.τὸ υπερτετικὸν·
ποιεῖ.ὁιον βραχὶς βραχύ
τερος βραχυτατος . ἡδὶς
μὲν ἥδιον ἥδιστος ταχὶς τα
χίων τάχιστος . τὰ δὲ ἄλ
λα ἐις ἄλλοτε λήγοντα ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐις εστερος
καὶ εστατος.ποιει ὁιον σώ/
φρων σώφρονος σωφρονέ/
στερος σωφρονέστατος.ἔυ/
νοις ἐυνούστερος. ούστατος
Τὰ συγκριτικὰ τῇ γενικῇ
συντάσσεται ὁιον νεώτερος
σοῦ ἐιμι.ἢ ἀνδριώτερος.ἢ

σοφώτερος καὶ τῇ Δοτικῇ συμαινούσῃ ὑπερβολὴν οἷον φραγκίσκος ἐστὶ μεί ζων τῆς ἐλπίδος ἑνὶ δακτύλῳ ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ὑπερθετικά. Πατρονυμικὸν ὄνομά ἐστι τὸ υἱοὺς ἢ υἱωνοὺς σημαῖνον. οἷον αἰακίδης ἤγουν υἱὸς ἢ υἱωνὸς αἰακοῦ τῶν πατρωνυμικῶν τὰ μὲν ἀρσενικά. τὰ δὲ θηλυκὰ καὶ τῶν ἀρσενικῶν τρία εἴδη εἰσίν. ἢ γὰρ εἰς δης. οἷον πελοπίδης. ὅπερ κοινόν ἐστιν ἢ εἰς διος οἷον ὑρράδιος. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν εἰς ος ὀνομάτων εἴη. καὶ τὸ ος καθαρὸν εἴη. διὰ τοῦ αδης τὸ πατρωνυμικὸν ἔσται οἷον ἥλιος ἡλιάδης· ἀντώνιος ἀντωνιάδης εἰ δὲ μὴ καθαρὸν εἴη τότε ιδης ἔσται. οἷον κρόνος κρονίδης ῥόμυλος. ῥομυλίδης. εἰ δὲ τὸ πατρωνυμικὸν ἀπὸ τῶν γενικῶν εἰς ος γένηται. εἰς ιδης σχηματίζεται. οἷον πέλοψ, πέλοπος πελοπίδις νέστωρ νέστορος νεστορίδης εἰ μὴ ἐν τῇ

prudentior. & datiuo significante hyperbolen. Vt Franciscus est maior spe uno digito. Similiter & superlatiua.
Patrōymicū nomē est quod filios uel nepotes significat. ut æacides uidelicet filius uel nepos æaci. Patronymicorum quædam masculina quædam fœminina & masculinorum tres spēs sūt uel. ν. ἰδης. ut pelopides quod cōmune ē uel ἰδιος ut hyeradius. Si igitur a nominibus in ος sit & ος. pura sit per αδης. Patronymicum erit. ut Hælius hæliades. Antonius antoniades. Si aūt purum nō sit. tunc ἰδης erit ut Cronus crōides. Romulus romulides. Si Patronymicum a genitiuis in ος fit in ιδης. figuratur Vt pelops pelopis. Pelopides. Nestor. nestoris nestorides. nisi

gtō ē penultima sit • tunc eni in ειΔης pa tronymicū facit ut pe lei peleides pelides • per synæresin • Tydeus tydei tydeides • tydi/ des • Si a prima de/ clinatione sit i αΔης fit patronymicum. ut æneas æniades. hyppo tas hyppotades. Sciédū ꝙ patronymicū mascu linū uult superarē pro/ prium primi tiuū una syllaba • ut supra uide tur • nisi in qbus synæ resis fit: ut peleides pelides • In quibusdam α superuacaneū ē abu sive • ut Peliades. Aga/ menoniades. Fœminia a suis masculinis • significant abscissiōe Δη • ut Heliades • helias • nestorides nesto ris • Nota ꝙ masculina secūdū p̄mā declinatio nē declinatē. ut Pelides pelidæ • & pelidæ • & pelidæ • & Nestoridæ: ionice • Fœmininaaūt

γενικῆ τὸ ε παραλήγει τό τε γὰρ. εις ίδης τὸ πατρω νυμικὸν ποιεῖ. οἷον πηλέ ως πηλείδης πηλίδης κα τὰ συναίρεσιν. τυδεὺς τυ δέως τυδείδης τυδείδης. εἰδὲ ἀπὸ τῆς πρώτης κλί σεως εἴη εἰς αδης γίνεται τὸ πατρωνυμικόν. οἷον αἰνείας αἰνειάδης • ἱππό τας ἱπποτάδης • ἰστέον δ᾽ ὅ τι τὸ πατρωνυμικὸν τὸ ἀρ σενικὸν θέλει περιττεύειν τοῦ ἰδίου πρωτοτύπου μιᾷ συλλαβῇ ὡς ἐν τοῖς ἄνω φαίνεται εἰ μὴ ἐν οἷς συναί ρεσις γίνεται. οἷον πηλεί δης πηλείδης. ἐν τισὶ δὲ τὸ α. περιττεύει κατὰ χρη στικῶς • οἷον πηλειάδης ἀγαμεμνονιάδης. τὰ θηλυ κὰ ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικ ῶν σχηματίζεται • ἀποκο πῇ τοῦ δη. οἷον ἡλιάδης • ἡλιάς. νεστορίδης νεστορὶς σημείωσαι δὲ ὅτι τὰ ἀρσε νικὰ. κατὰ τὴν πρώτην κλί σιν κλινόνται. οἷον πηλείδ ης πηλείδου πηλείδεω καὶ πηλειάδεω καὶ νεστορίδεω ἰωνικῶς • τὰ θηλυκὰ δὲ κα

τὴν πέμπτην κλίσιν κλί-
νονται. οἷον Ἠλιὰς Ἠλιάδ-
ος. Σημείωσαι περὶ τοῦ εἰμὶ
ῥήματος ὑπαρκτικοῦ. Ἐνε-
στὼς. Εἰμὶ. εἶς καὶ εἶ ἐστὶν.
ἐστὸν. ἐστὸν. ἐσμὲν
ἐστε. εἰσὶν. Παρατατικὸς.
ἦν. ἦς. ἦν. ἦτον.
ἤτην. ἦμεν. ἦτε. ἦσαν.

Μέσος μέλλων.

ἔσομαι ἔσῃ ἔσεται.
ἐσόμεθον. ἔσεσθον. σθον.
ἐσόμεθα ἔσεσθε ἔσονται.

Προστακτικὰ ἐνεστῶς.

ἴσθι. ἔστω. ἔστον.
ἔστον. ἔστε. ἔστωσαν.

Εὐκτικὰ ἐνεστῶς.

εἴην. εἴης. εἴη.
εἴητον. εἰήτην.
εἴημεν. εἴητε. εἴησαν

Μέσος μέλλων.

ἐσοίμην. ἔσοιο. ἔσοιτο
ἐσοίμεθον. ἔσοισθον. σθην.
ἐσοίμεθα. ἔσοισθε. ἔσοιντο

Ὑποτακτικὰ ἐνεστῶς.

Ἐὰν. ὦ. ᾖς. ᾖ.
ἐὰν ἦτον. ἦτον.
ἐὰν, ὦμεν ἦτε ὦσιν

Ἀπαρέμφατα ἐνεστῶς.

εἶναι. Μέσος μέλλων
ἔσεσθαι.

ſecūdū qntâ declinatio
nē declinât̃. ut Helias
heliadis. Nota de Sum
uerbo ſubſtātiuo. p̃ſēs
Sum es eſt.
eſtis duo. ſt̃ duo. ſumꝰ
eſtis ſūt p̃teritūipfectū
erā eras rat. eratis duo.
erāt duo. erāꝰ tis rant

Medium futurum

Ero. eris erit.
eritis duo erunt duo.
erimus eritis erunt.

Imperatiua p̃ſens.

Sis uel es ſi. eſte duo.
ſint duo. eſte ſint.

Optatiua præſens.

Vtinā eſſem eſſes eſſet
eſſetis duo eſſent duo.
eſſemus eſſetis eſſent.

Medium futurum

Vtinam ſim ſis ſit.
ſitis duo. ſint duo.
ſimus ſitis ſint.

Subiūctiua præſēs.

Cū fuero fueris fue it
fueritis duo. fuerit duo
fuerius fueritis fuerit.

Infinitiua præſens.

eſſe. Medium futuꝝ
Futurum eſſe.

Particípia præsens	Μετοχαὶ ἐνεστῶσε.
Hic existés huius tís.	Ὁ ὤν τοῦ ὄντος.
Hæc existés huius tis.	Ἡ οὖσα. τοῦ οὔσης.
Hoc rxistens huíus tís	Τὸ ὄν. τοῦ ὄντος
Medium futurum	Μέσος μέλλων.
Hic futurus futuri.	Ὁ ἐσόμενος. τοῦ ἐσομένου
Hæc futura futuræ.	Ἡ ἐσομένη. τῆς ἐσομένης
Hoc futurum futuri.	Τὸ ἐσόμενον. τοῦ ἐσομένου
FINIS.	Τέλος.

Impræſſum Venetiis per Peregrinum Bononienſem.

M.CCCCLXXXIIII. DIE QVINTA FEBRVARII.

α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν ν. ξ. ο. π. ϖ
ρ. σ ς. τ τ. υ. φ. χ. ψ. ω.

a.	α.	Alfa.	n.	ν.	Ni.
b u	β.	Vita.	x.	ξ.	Xi.
g.	γ.	Gamma		ο.	Omicrō
d.	δ δ	Delta.	p.	π. ϖ.	Pi.
e.	ε.	E.	r.	ρ.	Ro.
z.	ζ.	Zitta.	ſ.	σ. ς.	Sigma.
e i.	η.	Ita.	t.	τ. τ.	Taf.
th.	θ.	Thita.	y.	υ.	Hy.
i.	ι.	Iota.	ph.	φ.	Phi.
k c.	κ.	Cappa.	ch.	χ.	Chi
l.	λ.	Lauda.	pſ.	ψ.	Pſi.
m.	μ	Mi.	o.lōga.	ω.	oo.

αι · αυ ει ευ οι ου

